

JAARVERSLAG STICHTING THAMI MNYELE 2022

Jaarverslag Stichting Thami Mnyeale 2022

Samenvattende inleiding	3
Doelstellingen	4
Programma	5
Partners	6
Organisatie	7
Publieksbereik	8
Financieele verantwoording	10

Overzicht activiteiten kunstenaars:

Guy Woueté, Kameroen, 1980. Hij woont en werkt afwisselend in Antwerpen en Douala. 12

CUPP Collective; Razia Barsatie Suriname / Nederland en Marjet Zwaans Nederland/Suriname. 17

Lakin Ogunbanwo 1987 Nigeria 22

Tamrat Gezahegne 1977 Addis Abeba, Ethiopie 29

Gabrielle Le Roux , 1961 Zuid Afrika 32

Kwanele Finch Thusi , 19 Zuid Afrika 35

Haroon Gunn-Salie (Kaapstad, Zuid-Afrika, 1989 39

Overige activiteiten : 41 .

Samenvattende inleiding

In 2022 faciliteerde de Stichting Thami Mnyele 7 residencies voor 12 kunstenaars. De kunstenaars waren afkomstig uit Cameroen, Suriname, Nederland, Nigeria, Ethiopie, Amsterdam, Duitsland, Filipijnen en Zuid Afrika.

De onderwerpen, die de kunstenaars bezighielden waren; economische situatie op onze planeet, duurzaamheid, diversiteit, gender gelijkheid, discriminatie, kunst inhoudelijke dialogen, koloniale geschiedenissen, exploitatie multinationals en de toekomst. Onderwerpen die heden ten dage ook in de kunstwereld ons bezig houden.

Drie kunstenaars spraken zich expliciet uit als queer en inclusie en hadden dat aspect centraal in hun werk staan. Voor deze kunstenaars was het een bevrijding om naar Amsterdam af te kunnen reizen en een periode in een voor hen veilige omgeving te kunnen werken en wonen en met kunstenaars te werken.

Verscheidende presentaties hebben plaatsgevonden in de residentie zelf. Daarbuiten participeerde enkele kunstenaars in tentoonstellingen en performances in instellingen in Amsterdam en daarbuiten.

Internationaal kreeg ook een kunstenaar een kans om zijn research ontwikkeld in de artist in residency te tonen in London. De deelname aan Amsterdam Art week heeft wederom plaats gevonden.

Tentoonstellingen zijn er ook geweest van alumni van de Stichting Thami Mnyele. Kunstenaars toonde werken die zijn gemaakt in de residence in Nederlandse instellingen. In 2022 werd een kunstenaar uit de Ivoor Kust in Abidjan in samenwerking met de Société Générale Côte d'Ivoire, Insaac en de MuCAT (Musée des Cultures Contemporaine) geselecteerd voor de Thami Mnyele Foundation Award 2023 de Award. De organisatie Art Momentum organiseerde de selectie.

De aanwezigheid van COVID was nog goed te voelen, zeker in het begin van het jaar toen er nog een lockdown was. Een volle bezetting hebben we steeds weten te realiseren door kunstenaars uit de diaspora uit te nodigen en om in te gaan op samenwerkingen met derden. Een kunstenaar kreeg Covid en heeft een aangepast verblijf en zorg in de residency gekregen. Het werk wat in deze periode is gemaakt kreeg in 2023 een groot bereik in een tentoonstelling in Amsterdam.

Tijdens de Covid in 2021 zijn er Awards uitgesteld. In 2022 werd een kunstenaar uit Nigeria uitgenodigd, die al in 2020 in Marrakech met de directeur van 1.54 African art fair was geselecteerd voor de Thami Mnyele Foundation Award, en nu pas naar Amsterdam af kon reizen.

Door de verbouwingen en renovatie acties in het schoolgebouw waar de Stichting Thami Mnyele is er aandacht voor duurzaamheid. Afval wordt op een gescheiden manier verzameld evenzo schadelijke werk

materialen . Een nieuwe riolering is geplaatst in het hele gebouw en langzaam aan zal het gebouw duurzaam worden gerenoveerd.

Om de hoge kosten in verband met energie kosten en inflatie op te kunnen vangen, zijn in een enkel geval financiële bijdrage voor de participerende kunstenaars opgevangen door derden. De financiële positie van de Stichting Thami Mnyele daardoor gezond. Mede door de toekenning van de subsidie uit het kunstenplan 2021-2024 met daarbij een aanvulling uit onze eigen middelen en de onverminderde inzet van de bestuursleden en de vele betrokken personen en instellingen.

Foto

Doelstellingen

De Stichting Thami Mnyele verbind . Sinds 1990 beheert de Stichting Thami Mnyele een artist-in-residence in de Bellamystraat 21 te Amsterdam. Deze studio wordt meerdere keren per jaar voor een periode van maximaal drie maanden aangeboden als atelier en woonruimte aan uit Afrika en diaspora afkomstig kunstenaars. De Stichting Thami Mnyele is vernoemd naar Zuid-Afrikaanse kunstenaar en activist Thami Mnyele, die in juni 1985, 38 jaar geleden, in ballingschap leefde en werkte in Botswana en gedood werd door een doodseskaders van het Apartheidsregime. Thami Mnyele was lid van de MEDU art groep in Zuid-Afrika, een groep kunstenaars die als activisten werkte tegen de Apartheid. Thami Mnyele gebruikte kunst als een instrument voor expressie en communicatie Tijdens de strijd voor bevrijding van apartheid. Bij een bezoek aan een conferentie voor culturele werkers uit Zuid Afrika, in Amsterdam, inspireerde Thami Mnyele een groep kunstenaars, politici en personen uit de kunstwereld . Na zijn dood heen een groep Amsterdamse kunstenaars en personen uit de kunstwereld, de anti-apartheidsorganisatie en politiek, de stichting opgericht, met als doel een culturele uitwisseling tot stand te brengen tussen beeldend kunstenaars uit Afrika en haar diaspora en Nederland. De vele en diverse contacten die de stichting zo in de afgelopen jaren heen opgebouwd via een uitgebreid netwerk, zowel op nationaal als internationaal niveau, zijn kenmerkend en ook van essentieel belang voor het functioneren van de stichting in relatie met de culturele uitwisseling.

De kernactiviteit van de Stichting Thami Mnyele is de realisatie van een award, in de vorm van een artists- in-residence programma voor Afrikaanse kunstenaars en de diaspora.. De Stichting biedt kunstenaars tijdens hun verblijf een intensief begeleidingsprogramma 'op maat' in samenwerking met de instelling of persoon waarop de selectie is stand gekomen. Er wordt actief contact gezocht met personen en kunstinstellingen uit het Amsterdamse kunstveld. Werken in een inclusieve werk omgeving. Door deze unieke combinatie van gastverblijf en een intensief en op de kunstenaar toegesneden begeleidingsprogramma, beoogt de Stichting persoonlijk contact, kunst inhoudelijke confrontaties en uitwisselingen te bevorderen tussen kunstenaars uit Afrikaanse landen , de diaspora en personen uit het kunstenveld in Nederland en Amsterdam in het bijzonder. De residency is een plek voor reflectie, waar onderzoek naar artistieke processen kunnen plaatsvinden, om zo op deze werkwijze tot een optimale culturele uitwisseling te komen. De Stichting

fungeert niet als commerciële gallery of presentatie ruimte. Dat vergt een ander werkwijze en concentratie van de kunstenaars.

De residence heeft een module die als uitzonderlijk wordt gezien, uitermate gewaardeerd wordt en tot interessante resultaten - vaak op een lange termijn - leidt. Heidi Vogels van Transartist/Dutch Culturele noemde het tijdens een symposium in 2022 over residencies "Het is een wat men ook wel heeft noemt een "relational residency" met als doel culturele uitwisselingen en verdieping. Tentoonstellingen van onze kunstenaars vinden vaak later plaats in Nederlandse instellingen, maar vinden hun oorsprong in de residence waar wij de Nederlandse instellingen en de kunstenaar hebben samen gebracht. De Stichting heeft een wijdverbreid netwerk opgebouwd en kan kunstenaars met een uiteenlopende achtergrond uitnodigen, zowel academisch gevormde, autodidacte, onbekende als gerenommeerde kunstenaars. De Stichting Thami Mnyele richt zich op de beeldende kunsten. De Stichting is klein en flexibel. Dit verhoogt de slagvaardigheid en met de onafhankelijke positie van de Stichting is het daardoor mogelijk snel contacten te leggen en vele 'cross-overs' te maken. Door deze slagvaardigheid hebben wij deze afgelopen moeilijke Covid jaren steeds de artist-in-residence weten open te houden. In de loop der jaren heeft de Stichting daarmee vele samenwerkingsverbanden ontwikkeld met en tussen kunstenaars en instellingen, in Amsterdam en daarbuiten, die onder meer gekenmerkt worden door een grote verscheidenheid. De verzoeken om samen te werken en een kunstenaar te kunnen plaatsen in de residency zijn ook dit jaar weer toegenomen.

Programma :

De Stichting Thami Mnyele organiseert de volgende activiteiten:

- . beheert een artist in residence in schoolgebouw in Amsterdam Oud West
- . begeleidt aanmeldingen van kunstenaars, de selectie en het programma op maat
- . stelt een award beschikbaar voor geselecteerde Award kunstenaars
- . stelt de artist-in-residence ter beschikking aan kunstenaars uit Afrika en de diaspora met een eventuele culturele opdracht, die voor kortere periode deelnemen aan projecten in Amsterdam of daarbuiten
- . stelt een begeleidend programma samen met en voor de kunstenaar, de selectiecommissie of samenwerkende partners, voor de gastkunstenaars, met nadruk op culturele uitwisselingen, onderzoek, talentontwikkeling, relationele processen en verdieping,
- . beheert een archief en documentatiebestand van kunstenaars die zich hebben aangemeld uit Afrika en de Diaspora en beheert de collectie van de Stichting Thami Mnyele.

. verstrekt en verspreidt gericht informatie uit het bestand aan derden, onderhoudt een uitgebreid netwerk van contacten en verstrekt actief informatie over de activiteiten van de Stichting via een Nieuwsbrief, Website, Facebook en Instagram.

. organiseert samenkomsten in de artist-in-residence en initieert presentaties in de residence , eventueel bijeenkomsten , presentaties van werken met als doel culturele uitwisselingen en dialoog, alles in samenspraak met de kunstenaar in de artist-in-residence.

Partners

Tot onze vaste partners kunnen wij rekenen op vele instellingen en personen uit het ecologische kunst veld in Amsterdam en daarbuiten. Om een paar te noemen ; het AGA Lab, Shebang, MOKER-POI, Amsterdam Museum, Afrovibes, Framer Framed, Stedelijk Museum, Prince Claus Fund, Transartist/Dutch Culture, Universiteiten UVA en VU , Rijksakademie, CBK Zuidoost, Rietveld academie, Sandberg Instituut, Jan van Eijck Akademie ,de residencies aangesloten bij AIR het platform van Transartist/Dutch Culture voor Artist in residencies in Nederland en vele instellingen in Europa, Afrika en de Diaspora , fellow kunstenaars , collectieven, verzamelaars , galleries, broedplaatsen en kunstenaars initiatieven.

Lokaal zijn er enkele kunstenaars uit de buurt van de Bellamystraat waar de Stichting is gevestigd betrokken bij de kunstenaars. In de Markthallen, bevinden zich kunstinstellingen waar wij regelmatig contact mee hebben. De plaatselijk middelbare school is benaderd door ons om twee leerlingen uit te nodigen voor deelname in het bestuur of andere activiteiten. Met het werkatelier om de hoek van de residence is een verzoek gekomen voor samenwerking. Deze gesprekken zijn in volle gang.

De kring van betrokkenen blijft groeien, voor de werkzaamheden van de stichting is veel aandacht. Buurtbewoners zijn ook op bezoek gekomen en willen graag betrokken raken bij de Stichting. Uit het groeiend aantal verzoeken tot samenwerking afkomstig uit de professionele beeldende kunstwereld van Amsterdam en omstreken en internationaal, merken wij een 'recent wereldwijd ingezette' mentaliteitsverandering; het kunstcircuit in Nederland, meestal georiënteerd op Europees en Amerikaans kunsten, gaat zich steeds meer interesseren voor contemporaine Afrikaanse kunstproductie.

Organisatie

De Stichting Thami Mnyele is een Stichting met een werkend bestuur. Het bestuur van de Stichting Thami Mnyele heeft een diverse samenstelling; zowel wat betreft diversiteit, kennis, gender, leeftijd en culturele kennis.

In 2022 bestond het stichtingsbestuur uit: Pauline Burmann (voorzitter), Minout van de Ven (penningmeester), Marlene Dumas (algemeen lid) en Moshekwa Langa (algemeen lid). In 2022 is Isabelle Vermeij afgetreden. De leden Lard Buurman (algemeen lid), Judith van der Kooij (algemeen lid) en Linnemore Nefdt (algemeen lid) zijn toegetreden. In 2022 kwam het bestuur drie keer plenair bijeen.

In 2022 heeft de Stichting Thami Mnyele gebruik gemaakt van betaalde ondersteuning voor de organisatie van administratie, uitvoering van sociale media, onderhoud website en adressen bestanden en het bijhouden aanmeldingen van kunstenaars voor de artist in residence voor een aantal uren per week.

Code Cultureel Governance

De Code Cultureel Governance is de basis voor het functioneren van het bestuur van de Stichting Thami Mnyele. De achterliggende principes worden nageleefd en besproken in onze evaluerende bestuursvergadering over governance. Het bestuur is eindverantwoordelijk voor de algemene en dagelijkse leiding, het functioneren en de resultaten van de organisatie. De verlengde zittingstermijn van enkele bestuursleden is in overleg gegaan met de Gemeente Amsterdam. De Stichting voldoet aan de Principes en Best Practices bepalingen van de Cultural Governance. Het bestuur is zich aan het voorbereiden op een andere structuur van besturen zoals besproken bij de monitoren gesprekken.

Code Culturele diversiteit

De Code Culturele Diversiteit wordt door de Stichting Thami Mnyele onderschreven en nageleefd. Inclusief denken en handelen geeft niet alleen richting aan onze algemene missie en visie. Het is ook terug te vinden in onze programmering, ons personeels-beleid, de partners en kunstenaars waar we mee samenwerken en het publiek dat we willen bereiken. De Stichting Thami Mnyele gaat hierbij uit van de meerwaarde van diversiteit. Zowel vanuit de deelnemende kunstenaars die afkomstig zijn uit Afrika en de Diaspora als de personen, bestuursleden, afkomstig uit Nederland die in contact komen met deze kunstenaars uit Afrika en de Diaspora. Diversiteit in al haar vormen en betekenissen zit verweven in wie we zijn en wat we doen.

Fair Practice Code

Voor de Stichting Thami Mnyele is solidariteit en collectieve verantwoordelijkheid een vertrouwd begrip. Ontstaan uit onder andere de anti apartheid beweging, ziet de Stichting het solidair zijn met anderen, het samenwerken met derden als zeer belangrijk. Ons beleid in de organisatie vindt daar ook zijn oorsprong. Als organisatie zien wij ons als transparant. Dit blijkt bijvoorbeeld uit studenten verzoeken die ons publieksverslag hebben gelezen en toenadering zoeken voor onderzoek naar het reilen en zeilen van onze Stichting. Vanuit het Nederlandse kunstveld worden wij vaak benaderd. Voor hulp bij Visa aanvragen, voor eventuele logies, en zo meer. Ook de vele aanmeldingen die binnenkomen via de media, facebook, instagram, de website en onze internationale netwerken kunnen als duurzaam, transparant gezien worden. Selectie van kunstenaars worden altijd gedaan met een derde partij. Hierdoor krijgt de selectie een grote draagkracht en bekendheid in het kunstveld en kan er ook via deze weg veel kennis gedeeld worden over kunstenaars uit Afrika en de Diaspora en een culturele uitwisseling plaatsvinden. Onze betrokkenheid bij partner organisaties als MOKER-POI, Transartist/Dutch Culture en residencies in Afrika en de diaspora is groot. De makers, de kunstenaars die bij ons in de artist-in-residence verblijven, ontvangen van ons een direct vertrouwen. Dat is de enig manier om samen te werken. Het serieus nemen van elkaars werkzaamheden en idee dat staat aan het begin van een goede dialoog en culturele uitwisseling waar diversiteit en inclusie inherent is aan al onze werkzaamheden.

Publieksbereik

Het publieks bereik voor een artist-in residence als die van de Stichting Thami Mnyele is anders te tellen dan bij een publieks bereik zoals een theater, festival, museum of cinema en andere kunstinstellingen.

De kunstenaars bij ons, participeren ook in een culturele uitwisseling tussen kunstenaars afkomstig uit Afrika en de Diaspora en Amsterdam. De effecten, die je kan tellen in cijfers zoals bij bijvoorbeeld een museum, zijn soms vele jaren later zichtbaar. Kunstenaars, de makers, hebben ontmoetingen in de artist-in residence van de Stichting Thami Mnyele, met andere makers en personen uit de kunstwereld of daarbuiten. Deze activiteiten leiden pas later tot presentaties of samenwerkingsprojecten in musea, galleries of andere kunstinstellingen. Via onze website, newsletter, sociale media is te zien dat kunstenaars die bij ons een verblijf hadden met hun in de residence gemaakte contacten een vervolg krijgen in de vorm van tentoonstellingen. Wij hebben dit vaak aangekaart en dat staat ook vermeld in de artikelen die

geschreven zij over de Stichting Thami Mnyele. Ook voor enkele kunstenaars die in 2022 aan onze residence hadden deelgenomen zijn in 2023 uitgenodigd om samen te werken of een in presentatie . Toen Annet Zondervan bestuurslid van MOKER-POI, waar wij lid van zijn, ons vroeg om hierover onderzoekers ons te laten bevragen over deze zaken, zijn wij direct op dit voorstel ingegaan.

In 2019 vond het eerste interview plaats. Bijzonder verheugd waren wij dan ook met de uitkomst, in 2022, van de vele interviews die bij de leden van onze branch netwerk MOKER-POI waren afgenomen en resulteerde in een website , ook met behulp van het AFK en de Mondriaan Fonds to stand gekomen, met de titel “ Dit is ons publiek”.

VOORBEELD

Hoe de Thami Mnyele Foundation verhalen over ontmoetingen met kunstenaars vertelt

De [Thami Mnyele Foundation](#) is een artist in residency in Amsterdam West voor kunstenaars uit Afrika en de Diaspora.

Pauline Burmann, voorzitter van het bestuur:

“Het gaat bij ons om culturele uitwisseling: kunstenaars en personen uit de kunstwereld ontmoeten elkaar en werken samen tijdens de residencies in Amsterdam. Het effect daarvan wordt vaak pas later goed zichtbaar. Naast presentaties en andere ontmoetingen, organiseren we ook 1-op-1 ontmoetingen: peer to peer. Ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan hebben we aan acht Afrikaanse kunstkritici en twee Nederlandse personen uit de kunstwereld gevraagd enkele alumni te interviewen over hun periode in de artist in residency en hun ervaringen in beeld en verhaal op te schrijven. Dit geeft een goed inzicht in wat zo’n residency allemaal teweeg brengt bij de kunstenaars zelf en bij degenen die hen ontmoetten.”

Bekijk [het magazine](#) ter gelegenheid van 30 jaar Thami Mnyele Foundation.

Beeld van de website ‘Dit is ons Publiek’

Op de website ‘Dit is ons publiek’ wordt uitvoerig beschreven over instellingen die artistieke ontwikkelingen mogelijk maken; - Veel presentatie- en ontwikkel instellingen zijn er in eerste instantie voor makers. Ontwikkel activiteiten , zoals residencies, bieden met name kunstenaars de mogelijkheid om nieuw werk te maken of hun artistieke praktijk te ontwikkelen. Voor de Stichting Thami Mnyele is daarbij de culturele exchange, onderzoek en reflectie van groot belang. Daarmee zijn makers een belangrijke doelgroep, al wordt de term publiek voor hen niet zo snel gehanteerd. Binnen de activiteiten voor makers is er sprake van

een grote variëteit in geboden tijd, ruimte, middelen, begeleiding en samenwerkingen. Ook gaat het niet altijd om kunstenaars die komen maken. Regelmatig nemen bijvoorbeeld curatoren, jongeren, buurtbewoners of specifieke gemeenschappen deel aan activiteiten als maker, bijvoorbeeld in co-creatie projecten. Bij ontwikkel activiteiten zijn makers vaak intensief en voor langere tijd betrokken. Op deze manier geven instellingen als de Stichting Thami Mnyeले ruimte aan experiment dat al dan niet uitmondt in een zichtbaar eindresultaat. Regelmatig wordt dit eind resultaat weer gepresenteerd aan een breder publiek, binnen de instelling of elders. Cultuurwetenschapper Hanka Otte spreekt in het artikel 'waar is het theater' in het kader over een eerste publiek (maker) en een tweede publiek (publiek is bezoeker of gebruiker).

Vanuit het buitenland is er interesse in de website 'Dit is ons Publiek'. Wij hopen dan ook dat deze zo snel mogelijk vertaald kan worden naar het engels. Met deze website loopt Amsterdam in deze voorop in de wereld van de artist-in-residence. Een bijzondere project heeft kunnen plaatsvinden in tijden van crisis, covid en andere fragiele situaties binnen de kunstwereld. Wij voelen ons hierdoor begrepen door het AFK en het Mondriaan Fonds, wat zeer op prijs gesteld wordt.

Resultaten en financiële verslaglegging Thami Mnyeले Stichting - 2022

2022 begon wederom met een harde lock down uit hoofde van de Covid-19 epidemie. Het was begin van het jaar lastig in te schatten of de pandemie tegen het einde aanliep of dat deze nog een staartje zou krijgen. Gelukkig vonden er eind januari al versoepelingen plaats en zijn de laatste maatregelen in maart 2022 vervallen. Per 1 februari hebben wij onze eerste Resident, Guy Wouete, ontvangen.

Toelichting op de Baten

Naast de gelden die wij ontvangen van het AFK hebben wij in 2022 geen donaties of andere baten ontvangen. We zijn er publicaties en catalogi gedoneerd die de kunstenaars hebben gebruikt in hun onderzoek en werken.

Toelichting op de Uitgaven

De volgende uitgaven zijn onder budget gebleven:

- Deze zijn lager dan begroot omdat de Stichting Thami Mnyeले door de aanhoudende onzekerheid van de pandemie contact heeft gezocht met instellingen buiten Nederland die ook kunstenaars hadden uitgenodigd die wij een award wilden geven. Wij hebben in samenspraak en met veelvuldig overleg en samenwerking met deze instellingen onze kosten kunnen delen. Omdat het niet zeker was wanneer de pandemie zou zijn afgelopen hebben wij ook begin 2022 voorzichtigheidshalve de samenwerking opgezocht. Hierdoor hebben wij gedurende het hele jaar kunstenaars uit Afrika kunnen ontvangen in de Residentie.
- Bestuurs-en kantoorkosten waren dit jaar licht onder budget. Aangezien het bestuur afgelopen jaar is uitgebreid, verwachten wij dat de kosten hiervan volgend jaar zullen oplopen.

- Onderhoud en inrichting. Hieraan hebben wij dit jaar geen investeringen hoeven doen.

De volgende uitgaven zijn boven budget geweest:

- Energie en internet. Als gevolg van de exorbitant gestegen energieprijzen (van EUR 38 naar EUR 183) zijn de energiekosten enorm gestegen. Gelukkig was er een warm najaar wat deze kosten nog enigszins heeft beperkt.
- Huisvesting externe opslag. Deze kosten zijn hoger dan begroot door de prijsverhoging (inflatie) die wij hebben moeten betalen.

De overige kosten zijn conform budget.

De financiële positie van de Stichting Thami Mnyele is gezond. Mede door de toekenning van de subsidie uit het kunstenplan 2021-2024 en de onverminderde inzet van de bestuursleden en de vele personen die geïnteresseerd zijn in de werkzaamheden van de Stichting en zich geheel onbezoldigd en belangeloos inzetten.

Vooruitzichten 2023

De huidige inflatie en de daarmee gepaard gaande kostenstijgingen hebben een negatief effect op ons budget. De vaste kosten (Huur, energie, internet etc.) voor de residentie zijn in 2023 met ca. EUR 225 per maand (EUR 2700 per jaar) gestegen. Ook de kosten van levensonderhoud zijn door de inflatie met bijna 10% (ca. EUR 100 per maand) gestegen. Hierdoor staat de toelage voor de kunstenaar onder druk wat potentieel impact heeft op de aanschaf van materialen etc. Het bestuur zoekt voortdurend oplossingen om kosten te delen met derden om zo de inflatie op te vangen. Het bestuur is ook bezig met het opzetten met een andere organisatie structuur en zal om die redenen zich ook op andere financiële oplossingen oriënteren.

Overzicht activiteiten

Kunstenaars

Guy Woueté, Kameroen, 1980. Hij woont en werkt afwisselend in Antwerpen en Douala.

*Performance En quête at the exhibition If Things Grow Wrong in Museum De Lakenhal
Photo: Taco van der Eb*

Hij studeerde beeldhouw- en schilderkunst in Douala en verbleef in 2006 bij de Thami Mnyele stichting voordat hij in 2009-2010 naar de Rijksakademie in Amsterdam ging. Hij studeerde af aan de universiteit van Parijs 8 en aan Erg, École de Recherche Graphique in Brussel, waar hij ook lesgeeft.

Woueté's werk bevat altijd elementen van maatschappijkritiek, vragen rond grenzen, migratie en symbolen van overheersing in een tijdperk van globalisering. Woueté gebruikt de geschiedenis als een bron van materiaal en mengt registraties van ervaring, emotie en gevoel in collages, installatie, performance, video en fotografisch werk. Hij maakt ook sculpturen en schilderijen en maakt kunstenaarsboeken.

Zijn werk is tentoongesteld in vele musea en kunstevenementen zoals gallery 23 Amsterdam, de University of Fine Arts (Ho Chi Minh, Vietnam), MKHA (Antwerpen, België), S.M.A. K (Gent, België), Museum de Lakenhal (Leiden, Nederland), KANAL-Centre Pompidou (Brussel, België), Beursschouwburg (Brussel,

België), het Kunsten festival Des'arts (Brussel, België), De Brakke Grond (Amsterdam, Nederland), de Biënnale van de Afrikaanse Fotografie (Bamako, Mali), de Biënnale van Lubumbashi (Lubumbashi, Democratische Republiek Congo), het Nationaal Museum Yaoundé (Yaoundé, Kameroen), de Biënnales van Dak'Art (Dakar, Senegal), de Biënnale van Havana (La Habana, Cuba), de Enough Room for Space (Drogenbos, België) en de Spazzju Kreattiv (Valletta, Malta) onder anderen.

Tijdens de residence in 2022 heeft Guy Woueté zich gericht op onderzoek naar de mogelijkheid voor het oprichten van een artist in residence in Cameroen. Contacten werden gelegd voor hem en literatuur aangeboden. Wij hebben geconstateerd dat het heel goed kan zijn voor de kunstenaars om een keer terug te komen naar de Thami Mnyele Foundation residence. Contacten worden weer aangehaald, en discussies verdiepen zich. Bezoeken aan Transartist/Dutch culture, bibliotheken musea heeft Wouete uitvoerig af kunnen leggen. De lockdown was in de eerste maand 2022 nog aanwezig. Voor het bestuur werd het snel duidelijk dat een afrikaanse kunstenaar die in de diaspora Europa aan het werk is uitgenodigd kon worden. Wij zijn dan ook op het verzoek van Guy Woueté in gegaan op zijn vraag of hij een korte periode kon komen werken in Amsterdam. Daarnaast presenteerde Woueté zijn werk in de tentoonstelling ' If Things Grow Wrong' over oplossingen voor groei verslaving het Lakenhal Museum Leiden .

' If Things Grow Wrong' Lakenhal Museum Leiden

"Het werk 'En Quete' wat werd getoond , is een experiment dat ons laat nadenken over werk, lichaam en de openbare ruimte als hoekstenen voor een duurzamere wereld. Want moeten we ons leven wel vullen met arbeid/ Welkom in de wereld zonder arbeidscontracten, honger en geldzorgen. Een wereld met goede zorg en kwaliteitsonderwijs. Een wereld zonder communisme en kapitalisme. Een wereld waarin de aarde weer Centraal staat en we weer naar de haar luisteren. Kunstenaar Wouete spiegelt ons een andere wereld voor. Een wereld waarin we ons hebben losgemaakt van ons werk als uitwisseling van tijd en gelden los van het idee dat werk onze identiteit bepaalt. Met spandoeken bezet hij de openbare ruimte, als een daad van verzet tegen de vervreemding van ons werk in ons huidige leven. Zo roept hij op na te denken over een wereld die zich keert tegen onze eeuwige hang naar meer. "

Tijdens zijn verblijf werden wij benaderd , door de internationale delegatie, onder begeleiding van Professor Christa-Maria Lerm-Hayes van de vakgroep kunstgeschiedenis Universiteit van Amsterdam , om een delegatie te ontvangen van de internationale ' MemAct 'research group : Activist Art and Curating: Black lives and the de-colonial present; This group seeks to work with and provide resource (Post-Docs, consultancy / artists' and consultants' fees) to many actors and art / advocacy / grass-roots organisations in Amsterdam, the Netherlands and beyond, whose initiatives have long paid attention to the memory of slavery and black lives and which deserve to be seen and heard in both the public and academic environments. It is hoped that both new artworks / "disobedient objects"¹ and new forms of artistic / curatorial research will emerge that are also meaningful as activism, reparative gestures and as / for

(artistic) research and (curatorial) education. Delphine Letort,-Universiteit Lemans Frankrijk, professor Bjørn Enge Bertelsen- Universiteit Bergen Noorwegen, Paula Mota Santo- Universiteit Lisbon Portugal, Sara Perry Museum of London Archeology, Eva Kalyva- universiteit Kent VK, Miriam Hoytink - universiteit Amsterdam Wereld Museum en professor Christa-Maria Lerm-Hayes- Universiteit Amsterdam . Andere instellingen die zijn bezocht zijn de Black Archives, CBK Zuidoost, van Abbe Museum Rijksmuseum, Stedelijk Museum en Tropenmuseum.

Op verzoek van Professor Christa-Maria Lerm-Hayes heeft de voorzitter van het bestuur van de Stichting Thami Mnyele eerst gesproken over de Thami Mnyele Foundation en uitvoerig over de geschiedenis en het belang van een residencies in het algemeen en over de enorme verscheidenheid van residencies , de voor- en nadelen van deze verschillende vormen ., om zo een inzicht te geven voor de delegatie.

Woueté heeft kunnen spreken over zijn werk en over het belang van een artist in residence en ging uitvoerig in op de noodzaak van contemplatie, onderzoek en culturele uitwisseling voor kunstenaars. Ook de peer tot peer ontmoetingen , die veelvuldig kunnen plaatsvinden in de residence van de Stichting Thami Mnyele blijken voor Woueté van groot belang in de ontwikkelingen van kunstenaars.

Presentatie voor de groep academici aangesloten bij de MEMAct onderzoek groep.

Woueté heeft in 2021 deelgenomen aan de tentoonstelling in de CBK Zuidoost 'Crossing Cultures; 30 jaar Thami Mnyele Foundation Residency Award.' Hier werden werken van acht fellows van de Stichting Thami Mnyele getoond werden. Razia Barsatie, Sharelly Emanuelson, Atta Kwami, Moshekwa Langa, Neo Matloa, Georges Senga, Michele Tabor en Guy Woueté. Op de posters in de stad werd uitgebreid de tentoonstelling aangekondigd met het werk van Wouete als aandacht trekker. Dat is niet onopvallend gebleken en FOAM heeft Woueté zijn serie foto's 'Terre&Visages' uitvoerig besproken in FOAM magazine 33.

Woueté ontving van de Universiteit Amsterdam een toelage voor zijn presentatie. Daar heeft het bestuur hard aan getrokken om deze mogelijk te maken. Verzekering, museumjaarkaart , fiets en vrij gebruik van de woning en het atelier van de Stichting ontving hij van de Stichting Thami Mnyele. De artist-in-residence van de Stichting Thami Mnyele heeft genoeg ruimte om familie leden en vrienden te laten logeren. Of ouders met kinderen, of bevriende kunstenaars die een weekend overkomen uit Parijs, Berlijn, London , Brussel.

Ook Guy Woueté werd in staat gesteld zijn kinderen over te laten komen. Dit zijn prachtige mogelijkheden die wij kunnen bieden. Ook in 2023 gaan er vrouwelijke kunstenaars komen met kinderen. Er zijn weinig artist-in residences waar dit mogelijk is.

Dat Amsterdam als stad dit biedt , daar is het bestuur en zeker de kunstenaar het AFK zeer erkentelijk voor.

Voor onze publicatie ter gelegenheid van het 30-jarig jubileum werd Woueté geïnterviewd door de curator Aude Christel Mgba;

AUDE CHRISTEL MGBA

YOU CAN
ENJOY IT
BUT YOU
ARE NEVER
GOING TO
BE PART
OF IT

"It is inescapable to talk about Woueté without addressing the intrinsic relationship that the "here" – or the local – and the "elsewhere" maintain in his artistic process."

→ GUY WOUÉTÉ | STATE OF NATIONS, 2010-2020 | MULTIMEDIA INSTALLATION, EXHIBITION VIEW, DE BRAKKE GROND, AMSTERDAM | PHOTO CREDIT LNDWSTUDIO.
→ GUY WOUÉTÉ | THAMI MNYELE RESIDENCY STUDIO VIEW | COURTESY OF THE ARTIST.

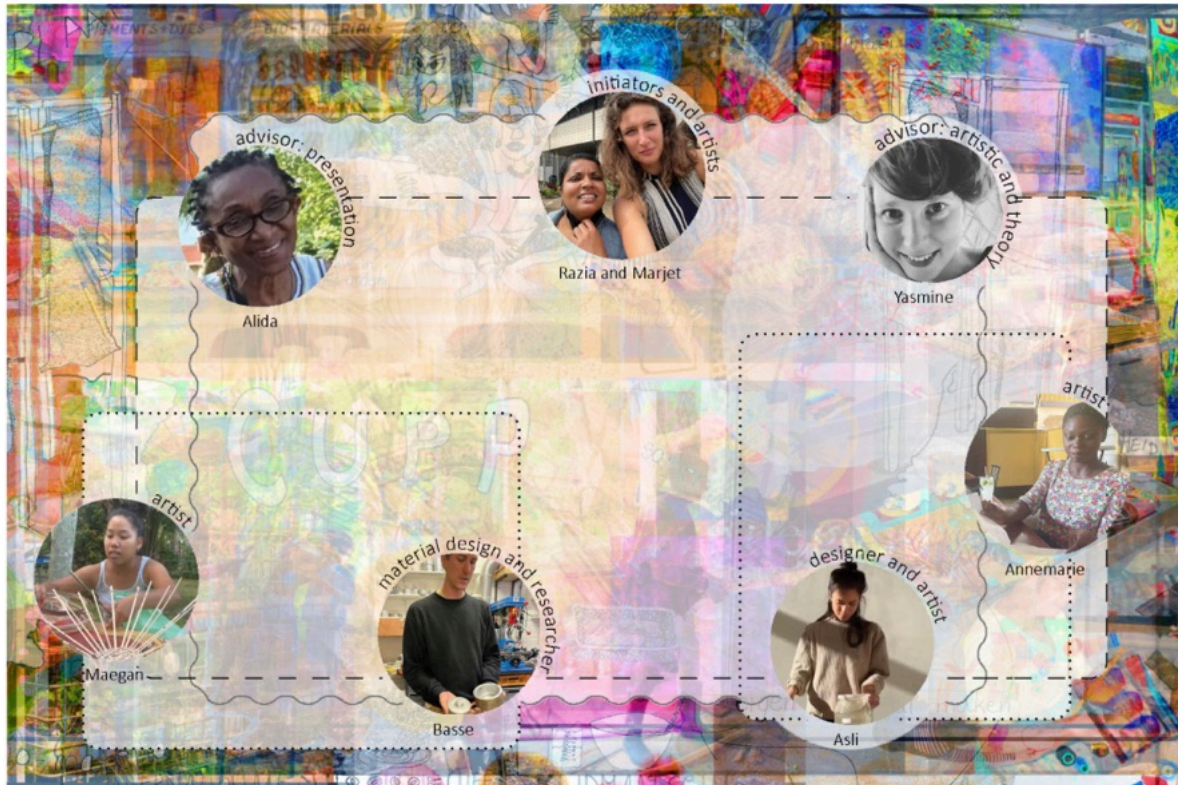
Guy Woueté is part of a generation of Cameroonian artists that was mentioned during my university years when discussing new artistic disciplines and practices in the visual art scene of Cameroon – video art, performance, and installation. Woueté, a multidisciplinary artist that engages all of the above mediums, was therefore one of the major representative figures of this wave of artists. It is inescapable to talk about Woueté without addressing the intrinsic relationship that the "here" – or the local – and the "elsewhere" maintain in his artistic process. The local, defined as a circumscribed geographical space, can be a source of dynamics as well as stagnation. Dynamic in the sense that the encounters the self makes with others within that defined space can help stimulate inspiration, and stagnation in the sense that locality, when one has travelled through it, when one has looked it over, can produce immobility or become a trigger for a new quest for "elsewhere." The city of Douala is a hub of art and culture in Cameroon. It is home to writers, musicians, poets, photographers, painters, sculptors, and architects with impressive skills who face an insignificant number of exhibition spaces. This leads to plenty of work being imprisoned within studio walls for many years. It was in this agglomeration of artistic productions that reduced the chances of dialogue and critical thinking that Woueté decided to look for a new space, one that would provide an opportunity to grow both artistically and theoretically.

In 2005, he responded to several open calls and was selected to participate in the Bo lev'Art Festival by Dominique Zinkpè in Benin, a UNESCO residency in Colombia, and the next edition of Dak'art 2006, as well as a three-month residency programme at the Thami Mnyele Foundation in Amsterdam. This three-month period marked the beginning of a great artistic adventure that continues to this day.

When Woueté arrived in Amsterdam – a cosmopolitan city that was once an "elsewhere" for him and had become his temporary home – he discovered a city that conceals many stories behind its colorful, romanticized facade, and he decided to delve deeper into the meanders of this capital and use this research as the subject of his residence. This city that stops at midnight affected his work schedule, and he therefore used the quiet nighttime hours to work in his studio and produce drawings, while he reserved his days for visits with professionals, organised by Pauline Burmann, and visits to exhibitions at local museums. He also did not hesitate to equip himself throughout his journey. Although arriving in the Netherlands already aware of the importance of documentation, Woueté used his trip to enrich his theoretical background by investing in numerous books. He also benefited from the proximity of some European countries, made accessible by the diversity of means of transport and his Schengen visa. He travelled to Belgium and to France. He visited suburbs and urban centres, interested in the dynamics of these spaces that emptied during the day due to the displacement of workers, otherwise occupied mostly by people of colour, who go to work in the city centres and return to the outskirts in the evening. These peregrinations fed research already undertaken in Benin on illegal immigration, the history of slavery, and its relation to the dream of a better life. This opportunity gave him the idea to develop this subject from a local perspective, by questioning the "Eldoradic" vision that migrants have of the Netherlands. To this day, Woueté retains from his residence at the Thami Mnyele Foundation and his time in Amsterdam the memory of a professional experience, which marked a decisive moment for the future of his artistic career.

→ [instagram.com/guywouete](https://www.instagram.com/guywouete)

CUPP Collective; Razia Barsatie Suriname / Nederland en Marjet Zwaans Nederland/Suriname

Collectief Un Prati a Patu (CUPP)

CUPP Collective is in 2020 opgericht door Razia Barsatie (SR) en Marjet Zwaans (NL). Razia is een Thami Mnyele Foundation fellow en sloot zich in 2017 aan bij het residency programma. In 2021 werden ze genomineerd voor de Theodora Niemeijer Prijs. Als kunstenaars en initiatiefnemers conceptualiseren en organiseren ze het CUPP uitwisselingsprogramma en cureren ze het onderzoeksproces naar een publicatie.

Collectief Un Prati a Patu (CUPP) creëert een mentale en fysieke ruimte voor het delen van kennis en ervaring rondom ecologische en lokale materialen, tussen kunstenaars in Suriname en Nederland. Binnen het uitwisselingsprogramma 2022 richt CUPP zich op materiaalonderzoek.

In maart 2022, studeerde en werkte CUPP met zes kunstenaars in de Thami Mnyele Foundation Residence. De twee kunstenaars uit Suriname woonden ok in de residence. Van hieruit werden instellingen bezocht, werkplaatsen, materiaal labs en tentoonstellingen in Nederland bezocht, gevolgd door collectieve werksessies in de residency studio. In november 2022 bezochten dezelfde groep kunstenaars werkplaatsen en tentoonstellingen in Suriname. Tussendoor gaat het groepsgesprek online verder tijdens bijeenkomsten met de adviseurs.

Het materiaalonderzoek richt zich op verschillende soorten "huid": papier, textiel, kombucha, riet. Welke experimentele en traditionele kennis kunnen we samenbrengen? Uit welke vezels bestaat het? Hoe groeien ze? Hoe kunnen we het materiaal toepassen? Hoe kunnen we het verweven? Met de groep willen we de functionele eigenschappen van de materialen onderzoeken, gecombineerd met ambachtelijke technieken.

Aan het eind van de onderzoeksperiode maakt CUPP een bundel materiaalmonsters. Daarvoor zal het CUPP collective in 2023 weer een maand in de residence verblijven. Het materiaalonderzoek wordt vertaald naar een publicatie met een extra kunstenaarsboek, zodat je de voorbeeldmaterialen ook kunt aanraken en ruiken. Dit dient als een fysieke materiaalgids voor de verdere toepassing van ecologische en lokale materialen in kunstenaarspraktijken. Naast de monsters zal de bundel documentatie van het productieproces en kennisuitwisseling bevatten, door middel van diagrammen, fotomateriaal, interviews en documentatie van discussies. Het CUPP collective wil bijdragen aan de overgang naar het gebruik van meer ecologische materialen en materiaalcringen binnen kunstenaarspraktijken.

Binnen de collectieve onderzoeksperiode heeft elke uitgenodigde kunstenaar ook zijn eigen focus: Meagan Peneux (SR) heeft de werkvaardigheden van haar grootvader ondersteund en behouden in haar kunstpraktijk door te werken met het warimbo riet en in het bijzonder de "bere".

Basse Stittgen (DE, NL) onderzocht het potentieel van lignine door de bril van materialiteit wanneer het wordt herenigd met cellulosevezels, waardoor een gerecombineerd hout ontstaat van gerecyclede papierpulp en lignine dat in een thermische afvalfabriek zou zijn beland.

Voor Annemarie Daniel (SR) bood deze samenwerking de mogelijkheid om de kwaliteiten van Goma effectief te onderzoeken en er op de lange termijn duurzame sculpturen mee te maken.

Asli Hatipoglu (TR/TH gevestigd in NL) stelde voor om te werken met kombucha-biofilms als materiaalalternatief voor papier, en zo azijn te maken als bijproduct dat kan worden toegepast in het verproces van resttextiel of tweedehands stoffen, voornamelijk voor lokale wol.

Meagan Peneux

Annemarie Daniel

Het proces werd online gevolgd met twee adviseurs, met ervaring in presentatie en artistiek onderzoek: Alida Neslo en Yasmine Ostendorf. De Stichting Thami Mnyele heeft vele afspraken geregeld en zo de initiatief nemers en instellingen en personen bijeengebracht. CUPP collective wordt ook financieel ondersteund door Stichting Stokroos en de Stichting Niemeijer Fonds. De Stichting Thami Mnyele financierde een ticket en een toelage van 900 euro., naast het verblijf en de vele andere aspecten en producten die aanwezig zijn in de artist-in -residence van de Stichting Thami Mnyele

De kunstenaars zijn begonnen met uitvoerig presentaties van elkaars werk in de residence. Alido Neslo heeft in de artist-in residence gesproken over " what does it mean to work in a collective? ". Een bezoek werd gebracht aan makers plek ISO Amsterdam de werkplek van Basse Stittgen een deelnemer van CUPP collective programma. Bezoek aan de Waag, textiel Lab&wetlab in Amsterdam. Presentatie werd gegeven door een van de adviseurs CUPP collective, Yasmine Ostendorf in de artist-in residence. Bezoek aan Stedelijk

Museum en gesprek met Britte Sloothaak curator aldaar, gesprek met Remy Jungerman kunstenaars die op dat moment tentoonstelling had in het Stedelijk Museum en uit Suriname afkomstig is. Bezoek aan Paintlab van de Rijksakademie. Bezoek aan Textiel Museum Tilburg en rondleiding en gesprek met Hebe Verstappen hoofd Textiel Lab aldaar. Bezoek tentoonstelling 'Makers Geheimen' in Textiel Museum . Bezoek aan De Pont Museum en gesprek met directeur Martijn van Nieuwenhuijzen over de de tentoonstelling Kara Walker en rondleiding. Er werd veel gekookt , gepraat en gediscussieerd in de residence maar ook een keer daarbuiten. Zo is er een avond gekookt bij Framer Framed door het Cupp Colective. Factory Lab is bezocht. De groep is naar Maastricht afgereisd naar de Jan van Eijck academie om een rondleiding te krijgen in het Nature researcher lab & future material Bankook het Bio Art Lab in Eindhoven is bezocht Micropia Artis is ook bezocht.

Basse Stittgen.

Asli Hatipoglu

Tussen al die werkbezoeken door is er gewerkt en geëxperimenteerd met allerlei materialen in de residency. Het atelier was omgebouwd tot een waar laboratorium waar proeven en experimenten en werken werden gemaakt. Naast het vele onderzoek zijn er twee presentaties geweest met een etentje waar er Surinaams gekookt werd voor de gasten bestaande uit voor professionals uit de kunstwereld en lokale kunstenaars en burens het werk van de kunstenaars . Oskana , vluchteling uit Ukraine kwam mee met bestuurslid. In Oekraïne maakt Oskana bont van hennep . Even procédé waar wat aansluit bij de werkzaamheden van CUPP collectief. We hebben Oskana een uitgebreid netwerk kunnen geven van de design wereld wat haar goed op weg heeft geholpen. In November werd Oskana uitgenodigd om haar werk te tonen bij de Dutch Design Week in Eindhoven op de stand van Oskana waar producten uit Ukraine werden geëxposeerd heeft

Oskana Basse Stittgen uitgenodigd om ook zijn ontwikkelde producten te exposeren tijdens de Design Week.

De vele activiteiten en diversiteit van deelnemers en materialen en programma heeft het bestuur van de Stichting Thami Mnyele doen besluiten om CUPP collective in 2023 de mogelijk te geven een publicatie overdeze periode uit te brengen. Wij kijken er naar uit.

Lakin Ogunbanwo 1987 Nigeria

Lakin Ogunbanwo, fotograaf uit Nigeria, heeft de Thami Mnyele Foundation residency award in 2020 gewonnen. Hij werd geselecteerd door Touria El Glaoui, de directeur van 1-54 Contemporary Art Fair in Marrakesh Marokko, samen met de Thami Mnyele Foundation. Dit maakte deel uit van de viering van de 30e verjaardag van onze stichting, waar wij instellingen die vaak met ons samenwerken de mogelijkheid boden een kunstenaar te selecteren. Tijdens de lockdowns was het voor Lakin niet mogelijk om naar Nederland te komen. Uiteindelijk zullen we hem in april van dit jaar verwelkomen.

De jonge Nigeriaanse fotograaf Lakin Ogunbanwo werkt op het snijvlak van modiefotografie en klassieke portretkunst en maakt raadselachtige portretten met een erotische en subversieve ondertoon. Zijn onderwerpen staan uitdagend in beeld, vaak gemaskeerd door schaduw, draperieën en gebladerte. Zijn gebruik van levendige vlakke kleuren en gedurfde composities vormen een meer minimalistisch eerbetoon aan de Afrikaanse studiofotografie die populair was in de jaren 1960 en 1970.

Centraal in Ogunbanwo's artistieke onderzoek staat zijn verlangen om de cultuur van Lagos, de hoofdstad van Nigeria, te documenteren, het hedendaagse Afrikaanse visuele archief uit te breiden en zelf

vertegenwoordigde Afrikaanse verhalen te portretteren. Hij documenteert de complexiteit van zijn cultuur door gebruik te maken van verhulde portretten en mode als culturele betekenaars, en gaat zo in tegen de monolithische blik van het Westen op Afrika.

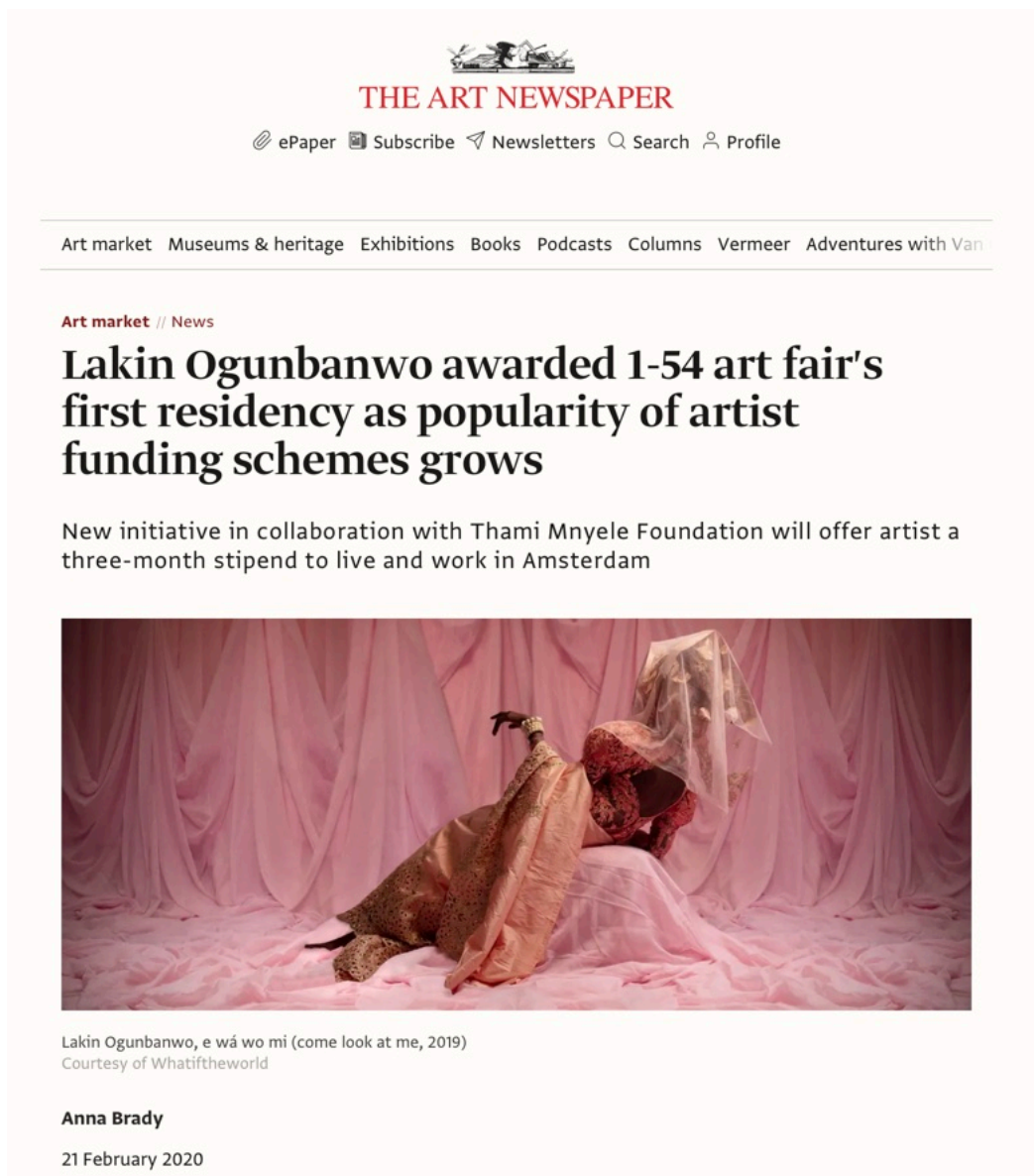
Ogunbanwo werd in 1987 geboren in Lagos, Nigeria. Zijn werk was onder andere te zien in The New Yorker, New York Times, Vogue Italia, ID online, British GQ en Riposte Magazine. Zijn solotentoonstellingen omvatten e wá wo mi (2019), We Must Not Be Looking (2017) en Are We Good Enough (2015) bij WHATIFTHEWORLD, Kaapstad. Hij heeft ook een selectie van zijn werk getoond in de Niki Cryan Gallery in Lagos. Aankomende tentoonstellingen zijn onder andere FACELESS Transforming Identity in de Cairns art Gallery, Australië. Ogunbanwo nam deel aan het MMCA Residency programma van het National Museum of Modern and Contemporary Art, Korea. Hij kreeg ook de opdracht om te exposeren in de etalages van Galeries Lafayette, Parijs in de Africa Now tentoonstelling (2017). Zijn werk maakt deel uit van de openbare collectie van de National Gallery of Victoria, Australië en de Wedge Collection in Toronto, Canada. Lakin Ogunbanwo wordt vertegenwoordigd door WHATIFTHEWORLD gallery in Kaapstad, Zuid-Afrika. De galerie houder Ashleigh Mclean van WHATIFTHEWORLD werd door de Stichting Thami Mnyeie ook welkom geheten. Het bestuur heeft de galerie geïntroduceerd in de Amsterdamse kunstwereld. En daardoor heeft de galerie mee kunnen doen aan de Amsterdam Art Week, waar de Stichting Thami Mnyeie deelnemer is. Er was veel interesse vanuit Nederlandse curatoren voor deze gallery.

Lakin Ogunbanwo heeft zijn eerste openbare presentatie gegeven over zijn werken in de residence gedurende Amsterdam Art Week. Dat was voor hem een uitdaging en een hele bijzondere leerschool vertelde hij achteraf. De Stichting geeft veel aandacht aan de presentaties en ondersteuning aan de Kunstenaar. Ashleigh Mclean interviewde Lakin Ogunbanwo voor zijn presentatie en plaatste zijn werk schitterend in de Afrikaanse kunstgeschiedenis. Ogunbanwo werk werd door de Amsterdam Art week prominent op de website gepresenteerd.

Lakin tijdens presentatie met MS Olitha Lebelo Van de Zuid Afrikaanse ambassade en Ashleigh Mclean

De aandacht voor artist-in residencies was ook zichtbaar tijdens de 1-54 African art fair Marrakech het moment waarop de selectie plaats vond.

THE ART NEWSPAPER

ePaper Subscribe Newsletters Search Profile

Art market Museums & heritage Exhibitions Books Podcasts Columns Vermeer Adventures with Van

Art market // News

Lakin Ogunbanwo awarded 1-54 art fair's first residency as popularity of artist funding schemes grows

New initiative in collaboration with Thami Mnyele Foundation will offer artist a three-month stipend to live and work in Amsterdam

A photograph of a sculpture by Lakin Ogunbanwo. The sculpture depicts a figure in a red and gold patterned garment, sitting on a pink fabric surface against a pink backdrop.

Lakin Ogunbanwo, e wá wo mi (come look at me, 2019)
Courtesy of Whatiftheworld

Anna Brady
21 February 2020

Lakin Ogunbanwo awarded 1-54 art fair's first residency as popularity of artist funding schemes grows
New initiative in collaboration with Thami Mnyele Foundation will offer artist a three-month stipend to live and work in Amsterdam

Lakin Ogunbanwo, e wá wo mi (come look at me, 2019) Courtesy of Whatiftheworld . The Nigerian photographer Lakin Ogunbanwo is the first artist to be awarded the 1-54 Contemporary African Art Fair's new residency programme in collaboration with the Thami Mnyele Foundation in Amsterdam.

The announcement was made at yesterday's preview of the third Marrakech edition of the 1-54 Contemporary African Art Fair (22-23 February) in the plush environs of La Mamounia hotel.

Touria El Glaoui, the founding director of 1-54, says the new initiative of offering a residency to one of the exhibiting artists at each of the fair's editions in Marrakech, London and New York is a response to a rise in residencies seeking out African artists in recent years. "They wanted more African artists to take part in their programmes but they didn't know how to go about it as they didn't have access to artists from the continent," she says, adding that as "African artists became more visible, it also became more apparent that these residency programmes had no artists from the continent."

Rise of residencies .*The idea began a year ago when the ISCP, the residency partner for the New York edition of 1-54 in New York in May, approached El Glaoui with a sponsor (the Tauck Ritzau Innovative Philanthropy) who specifically wanted to support an African artist. The first Ritzau Art Prize, to be awarded at 1-54 New York in May, will support an artist from the African continent through a three-month "career-enhancing" residency at ISCP, focused on professional development. The London fair, held in October, will partner with Marrakech's Museum of African Contemporary Art Al Maaden (Macaal), which has recently launched its own residency programme. El Glaoui stresses, however, that she and the fair are not involved in the selection process aside from the requirement the artist must be exhibited at the event.*

Ogunbanwo, who is exhibiting at the fair with Whatiftheworld gallery from Cape Town (which has so far sold six editions of his E wa wo mi series depicting Nigerian brides and marriage ceremonies), will complete the three-month residency in Amsterdam in 2021. The emphasis of the Thami Mnyele Foundation's residencies is on slow research and cultural exchange between Dutch artists and those from Africa and the diaspora, says Pauline Burmann, the chairman of the foundation which was founded 30 years ago in December 1990 in memory of the eponymous South African artist and freedom fighter. The residency is fully funded (artists' flights, accommodation, living costs, museum passes and, crucially, bicycles are all paid for) and past recipients have included Zanele Muholi and Haroon Gunn-Salie—applicants range from young emerging artists to well-known names such as the Ghanaian El Anatsui.

Lakin Ogunbanwo, e wá wo mi (come look at me, 2019) Courtesy of Whatiftheworld

Burmans says what attracted her to Ogunbanwo, whose practice is rooted in fashion and portraiture photography, “was not that he had a fixed plan but that he left it open—with a research-based programme, you never know the answer.” Ogunbanwo plans to invite Dutch artists and locals into his studio and photograph them before they go clubbing, an extension of his project documenting the party culture of Nigeria, in which photographs people in his studio before a Saturday night out, with a nod to the legacy of Malick Sideibé and Seydou Keita. Yet, he says: “I cannot exactly determine how this will be translated in The Netherlands until I have lived in the space and begin interacting with the locals.” Burmann, who did a research trip to visit residencies in Tanzania, Uganda and Kenya last year on behalf of the British Council, thinks the rise in residencies globally is in part due to an increase in value placed upon artistic process. Professional development, namely teaching artists to be wise to how the art market works, is also key. With the Thami Mnyele Foundation, Emmelie Koster, the founder of No Man's Art Gallery in Amsterdam, helps artists learn how to price their work so, Burmann says, “it's not like [people walk into their studio and think]

'oh, we can buy this cheap because they come from Africa'. That's not at all the case [with this residency]. The artists in Amsterdam also teach them how to price their work and deal with galleries."

A symbiotic relationship with the art market

There is, sometimes, an almost direct correlation between residencies and the rise in the market for an artist's work—it all comes down to good old-fashioned patronage. A growing interest among wealthy collectors in African artists and funding for them to do residencies goes hand-in-hand, El Glaoui says: "Before, it was a bit of a vicious circle: the big collectors didn't have an interest in contemporary African art because they didn't know the artists because they weren't visible, and the lack of visibility was partly because [African artists] were not getting funded to do residencies." Making influential contacts is perhaps the most valuable aspect of doing an established residency, El Glaoui points out, and gaining access to curators and collectors is particularly important for African artists based away from major art centres such as New York and London.

*A striking recent example of this often symbiotic relationship between residencies and the art market, El Glaoui says, is the fast international rise of the Vienna-based Ghanaian painter Amoako Bofo, who last year became the first artist-in-residence at Miami's new Rubell Museum (formerly known as the Rubell Family Collection)—the fruits of his labours were exhibited at the museum's opening exhibition in December during Art Basel in Miami Beach. Earlier this month at a [Phillips evening sale in London](#), Bofo's painting *The Lemon Bathing Suit* (2019) sold for £550,000 (£675,000 with fees), more than ten times the high estimate at the artist's auction debut (though Bloomberg reported that the artist was unhappy that his work had been flipped into auction by the dealer-cum-collector Stefan Simchowitz). "The fact that Rubells decided to give him a residency and a show really increased his visibility," El Glaoui says.*

A fair in a frontier market

More than half (14) of this year's exhibitors at 1-54 Marrakech, a boutique fair of 20 galleries which attracts around 2,000 visitors, are from Africa (the highest proportion yet) and ten galleries are new this year—quite a turnover although the fair's organisers maintain they want the exhibitor list to provide variety each year. New exhibitors include Whatiftheworld (South Africa), Afikaris (France), Nil Gallery (France) and So Art Gallery, based in Casablanca.

Hanifa Chanaoui of So Art Gallery says they decided to exhibit because "Touria brings very good collectors from all over the world, people who are really interested in African art but who we often have not met before." Chanaoui had sold five watercolour and acrylic works (priced at €1,700 each) by the Benin artist Leslie Amine to French and American collectors, all new to the gallery, within the first few hours of the preview.

El Glaoui, who was born and raised in Morocco, is keen to grow the local collector base and working with authorities to ease the transfer of dirhams from Moroccan accounts to international banks has been a steep learning curve, she says. "It's been a case of making something impossible, possible. We get permissions every year that are a bit better than the last, but it's still slow," she says of Morocco's art import/export procedures. This is something she is trying to improve each year—it can take up to eight months for a Morocco-based collectors to receive their works, although El Glaoui hopes this can be reduced to three as both collectors, customs and galleries become more accustomed to the procedure.

The process requires the trust of galleries, who, El Glaoui says, "must release a work back to Morocco before being paid, in order to get the import paperwork that is needed to show that the import taxes have been paid, which is in turn needed to transfer the money outside the country."

A challenge, yet El Glaoui says: "I sort of love it. If you want to be here, you have to deal with these things."

Na zijn periode in de residence reisde Lakin Ogunbanwo af naar London.

Waar hij met veel meer zelfvertrouwen een video maakte voor de tentoonstelling 'Africa Fashion' in Victoria& Albert Museum London. Een tentoonstelling met als thema Afrika en Mode. ;"Van iconische ontwerpers uit het midden van de 20e eeuw tot hedendaagse ontwerpers door middel van foto's, textiel, muziek en beeldende kunst, onderzocht Africa Fashion de vitaliteit en wereldwijde impact van een mode scene die net zo dynamisch en gevarieerd is als het continent zelf."

Lakin Ogunbanwo heeft tijdens verblijf de Rijksakademie bezocht, Els Barents voormalig directeur foto museum Huis Marseille ontmoet, Joyce Pennekamp universiteit Nijmegen uit vorig gesproken over zijn werk, Wim Bossema Volkskrant heeft hem geïnterviewd, Claudio Ritfeld programma maker CBK Zuidoost bezocht en instellingen als Framer Framed, Stedelijk Museum, KABK Den Haag, Foam, Huis Marseille en veel galleries een bezoek gebracht. ZAM magazine. Deze kunstenaar heeft een enorme boost gekregen in het zien van werken van andere kunstenaars. Gedurende Amsterdam Art Week , Rijksacademie Open, bezoeken aan de vele galleries en de Ateliers zijn voor onze betekende kunstenaars geweldig. Contacten met nieuwe collega kunstenaars worden hier gemaakt en vriendschappen geboren.

Lakin Ogunbanwo berichtte ons over zijn artist-in-residence periode: "Being an artist in residence at the Thami Mnyele Foundation has been integral to both me and my artistic practice. My participation in 2022 was a transformative experience that gave birth to a new artistic medium for me. For the past 10 years, I have primarily worked as a photographer, but I have always felt a strong urge to expand my creative horizons. I dabbled in film and experimented with collage, although collage didn't quite make sense to me at the time. As a photographer, I never had enough time or mental space to fully develop this new medium.

However, participating in the residency provided the perfect opportunity for me to delve into this new artistic journey. The studio and living areas provided a conducive environment for my exploration. Additionally, the foundation introduced me to valuable connections in the art world, which further enriched my experience.

With ample time and physical space, I was able to embark on this ongoing journey. The support and guidance from the board and Dutch people from the art world, were immensely helpful throughout this process. I also want to highlight one aspect of the residency that I particularly appreciated: there was no pressure to produce a show at the end. This created an atmosphere of pure exploration and allowed for genuine artistic freedom. This allowed me to truly delve into my artistic practice without any real constraints.”

Tamrat Gezahegne 1977 Addis Abeba, Etiopie

Voor de zomer maanden kregen we een verzoek van de Ethiopische kunstenaar Tamrat Gezahegne of het mogelijk was een korte periode in de residence te werken . De voorzitter had Gezahegne tijdens de oriëntatie reis van de Mondriaan Fonds naar o. a Pakistan had ontmoet . Tamrat Gezahegne presenteerde zijn werk daar op de Karachi Biennale. Het bestuur zag dit als prachtig vervolg van de oriëntatie reis en besloot Gezahegne uit te nodigen .

Gezahegne woont met zijn gezin in Ethiopie en is getrouwd met een Nederlandse die daar werkt. Een keer per jaar komen ze naar Nederland naar Wageningen , meestal in de zomer.

Gezahegne studeerde af aan de Addis Abeba University, Alle School of Fine Arts and Design met een diploma in schilderen. Hij is een van de oprichters van Netsa Art Village, de meest dynamische plek voor de bloei van de hedendaagse kunstscène in Ethiopië. Tamrat Gezahegne heeft zijn werk tentoongesteld in Egypte, Frankrijk, Spanje, Duitsland, Engeland, Zweden, Noorwegen, Pakistan, Nederland, Marokko, Zuid-Afrika, de Verenigde Arabische Emiraten en de VS.

Tamrat's Gezahegne werk als kunstenaar varieert van landschaps- en portretschilder tot zijn niet aflatende studiopraktijk en experiment, installatie en performance. Zijn meditatie zijn momenteel gebaseerd op zijn enthousiaste onderzoek naar inheemse kennis. Tamrat Gezahegne gelooft dat het streven van een kunstenaar bijna hetzelfde is als dat van een verlichte die de cultuur, de maatschappelijke kennis en het aura van de samenleving tot tegenhanger maakt van het leven dat men leeft. Hij streeft ernaar dat zijn kunst deel uitmaakt van de reis die de samenleving doormaakt.

In de korte periode dat Gezahegne in de residence werkte heeft hij veel musea en galeries met veel interesse bezocht. Buiten Amsterdam zijn het Textiel Museum, De Pont en PARK in Tilburg bezocht met leden van het bestuur. Met de Kameroenese curator Aude Mgba Christel, werkzaam bij Sonsbeek destijds, is Voorlinde, Nest, West, Beelden aan Zee en Kunstmuseum Den Haag bezocht. Op de kunstbeurs Unfair, heeft Gezahegne kennis kunnen maken met kunstenaars en andere mensen uit het kunstveld. Centraal in dit stadium van zijn werk stond zijn onderzoek naar Afrikaanse geschriften en het ontwerp van een eigen schrift. Voor Gezahegne was de tentoonstelling 'A Language Under My Skin' met werk van Sadik Kwaish Alfraji in W139 een hoogtepunt. In deze solotentoonstelling van kunstenaar Sadik Alfraji ontrafelde hij de vraag wat een taal maakt. Zijn het de woorden zelf? Of de beelden van de woorden? Is het het alfabet of de klanken van de woorden of zelfs de fysieke uitdrukkingsgebaren? We kunnen niet zeggen dat taal alleen de woorden zijn, of de grammatica, maar alles samen maakt en vormt een 'taal'. Voor Gezahegne was het bezoek en rondleiding van deze tentoonstelling helemaal op zijn lijf geschreven er werd hij geïnspireerd door de werken en de teksten van Sadik Alfraji. Amsterdam heeft voor onze kunstenaars vaak zoveel te bieden en de variëteit is groot van bezoek aan het Rijksmuseum met middeleeuwse kunst tot een bezoek aan W139 is even cruciaal en interessant.

De etiopische kunstenaar Henok Getachew, ook een van de oprichters van Netsa Art village in Addis Abeba, werkzaam voor een korte periode in Berlijn bezocht Gezahegne voor een paar dagen in Amsterdam. De residence leent zich daar juist goed voor. Twee bedden in het woongedeelte van de artist-in-residence worden daarvoor gebruikt. Het bestuur heeft gezien dat ook met kunstenaars die elkaar al kennen en die elkaar hier in Amsterdam treffen, er een diepe band ontstaan en er heel veel gediscussieerd wordt ook na het verblijf kan er nog samen weer gesproken worden over de inspiratie die er is opgedaan in Amsterdam. Wij hechten ons veel aan deze ontmoetingen en proberen altijd deze bevriende kunstenaars van onze resident zoveel mogelijk informatie en kennis over het Amsterdamse kunstwereld te geven en te introduceren.

Personen als onder andere Amal Alhaag, Marjet Zwaans, Sithabile Mlotshwa, Niel Fortune, Aude Mgba Christel, Antonio Guzman, Fons Geerlings, en Rob Peree van africanaorg, hebben contactopgenomen in deze korte periode.

In de artist-in-residence heeft hij gewerkt aan een werk gewerkt waar alles wat hij heeft gekocht aan voedsel, tijdens zijn verblijf en bijvoorbeeld verschillende soorten thee, verzameld en goed verpakt en in een doos heeft gestopt. Op de doos heeft hij in zijn eigen ontworpen schrift en in het Nederlands beschreven wat er in zit. De doos is helemaal afgesloten.

Als eerbetoon aan Thami Mnyele heeft hij zijn naam, bestaande uit 11 letters, als nummer gebruikt om over 11 jaren de doos te openen. In 2033 gaat hij het werk openen met een performance en wil Gezahegne het werk in een installatie vormgeven.

In de zomer van 2023 is Tamrat Gezahegne uitgenodigd een solo show te hebben in de SBK23 in Amsterdam, dit alles na een bezoek van Fons Geerling van SBK23 in de residence in 2022. Hiermee heeft de Stichting Thami Mnyele Tamrat Gezahegne de mogelijkheid om in Nederland breder publiek te bereiken. En zoals vaak is aangetoond, wordt dat publiek vaak veel later bereikt. Wij fungeren toch echt als plek voor makers waar kunstenaars in optimale omstandigheden kunnen werken in een inclusieve werkomgeving, waar respect, toegankelijk en cultureel uitwisseling centraal staan.

Tamrat in de residence waar hij in gesprek is met bestuursleden Minout van der Ven en Linnemore Nefdt.

Tamrat op bezoek bij kunstenaar Niel Fortune bij Park en Tilburg met bestuurslid Lard Buurman.

Gabrielle Le Roux , 1961 Zuid Afrika

Gabrielle Le Roux verbleef vanaf Augustus tot half september in de Thami Mnyele Foundation Residence. Al in 2019 waren wij benaderd door de Amsterdams fotografe Diana Blok of het mogelijk was samen te werken met Gabrielle Le Roux en het collectief 'My Beautiful distress'. Door Covid konden wij pas in 2022 daarop ingaan . Diana Blok is lid van het kunstenaars collective 'My beautiful distress'. Beautiful Distress maakt psychische kwetsbaarheden zichtbaar, voelbaar en daarmee bespreekbaar. Het project 'Mind the gap' werd door dit collectief geïnitieerd.

Gabrielle Le Roux is een queer Zuid-Afrikaanse kunstenaar voor sociale rechtvaardigheid. Ze werkte tien jaar lang met feministische NGO's die racisme, seksisme, het in klasse denken en homofobie aan de kaak stelden. Deze periodes als het ware een informele opleiding gelijk zwarte vrouwen in Zuid Afrika voor wie het vaak ook niet de mogelijkheid lag een formele opleiding te volgen. Le Roux raakte ervan overtuigd dat mensen elkaar leren kennen en transformeren met hun verhalen. Le Roux werkt samen, vaak op uitnodiging van andere activisten, om verzamelingen portretten en verhalen te creëren die dienen als pleitbezorgers door mensen voor wie de maatschappij systematisch doof. Veel van het recente werk gaat over het ontregelen van het binaire geslacht. Le Roux is autodidact als portrettekenaar en werkt alleen naar het leven. Ze werkt ook met film wanneer dat gevraagd wordt. De Proudly Trans in Turkey Playlist, die ze in 2011 samen met Turkse trans activisten heeft gemaakt, wordt internationaal als bron gebruikt. Gedurende de residence kreeg Gabrielle Le Roux Covid en heeft uit moeten zieken en ze is in quarantaine geweest om geen besmettingen door te geven. Bart Luirink, ZAM Magazine heeft Gabrielle Le Roux uitvoerig een interview afgenomen.

Gabrielle Le Roux schreef ons een email om de Stichting Thami Mnyele te bedanken;

"Slowest, slower, slow – my time at Thami Mnyele

During my five weeks at Thami Mnyele I was suffering from extreme lack of energy from long Covid and I was so glad and grateful to be in that high-ceilinged, tall-windowed, book-lined and homely space.

The floor in the studio gave me endless joy and I would have liked to make a series of works by photographing portions of the lino and printing them out. The patina of marks that make images on that floor are rich in a history of creative work in that room, and I was specially aware of this as my residency was in the thirtieth year of Thami's existence. There are traces left there by so many illustrious previous residents.

Instead of making work about your floor, I contributed a few ink spills of my own as the work I had been brought from South Africa by the Beautiful Distress Foundation to make was portraits on paper. My process is only to work from life with whoever I am drawing. This particular collaboration focuses on the experiences of queer and trans refugees coming to Amsterdam. It was my good fortune that my two collaborators,

Mustafa and Mamakil, were not only enthusiastic, committed, patient, but also, very importantly, available enough to allow me to evolve a new much slower way of working, and they returned numerous times for me to draw them. Our relationships evolved during this process as well as my relationship with the work. The end part of my portrait methodology involves my collaborator writing whatever they want to say about themselves directly onto their portrait. Reaching that moment this time was particularly satisfying after the marathon it took to get there.

At a time when I could only count on two hours of energy a day and could easily have succumbed to a sense of despair, this infinitely slow unfolding of an engaged creative practice really felt life-saving. Thanks to Thami Mnyele I had ample space, both physically and intellectually, to be creating something which, under other circumstances in the disabled state I was in, would have been unthinkable.

Although there were no official studio visits, it felt good to be able to be visited, and get feedback and encouragement from, amongst others, Diana Blok, Valika Smeulders, Bart Luirink, Vreer Sirenu and from Thami's side, Linnemore Nefdt.

Thank you for the honour of having me there and for this important resource that you are providing for so many artists."

Desondanks heeft ze dus nog twee werken kunnen maken, die getoond zijn in 2023 op de tentoonstelling 'Mind the Cap' die werd geopend door burgermeester Femke Halsema in 2023.

Kwanele Finch Thusi , 19 Zuid Afrika

In samenwerking met het Afrovibes Festival werd Kwanele Finch Thusi geselecteerd om in de maanden september en oktober in de artist-in-residence te werken en om zich voor te bereiden op zijn optredens op het Afrovibes Festival en aandacht te geven aan zijn artistieke ontwikkelingen. Voor performer Kwanele Finch Thusi, voormalig Mr. Africa, is zijn eigen zwarte queer-identiteit uitgangspunt voor al zijn werk, in de kleding die hij draagt, de manier waarop hij zijn lichaam opmaakt, zijn gedrag en de fysieke sport training van zijn lichaam. Zijn voorstelling PINA is een 'CRY, A SCREAM', een queer antwoord op het gecanoniseerde historische beeld van de zwarte man. Kwanele Finch Thusi , "Wat ik kan doen is een verhaal vertellen, een verhaal van mijn eigen zwarte hedendaagse toekomst - een toekomst die niet is gedemoraliseerd door blank systematisch taalgebruik en geweld. Mijn werk probeert opnieuw uit te vinden wat het betekent om een zwart, krachtig, magisch, mooi, heilig, etherisch en super getransformeerd wezen te zijn. " Met Pina bouwt Kwanele Finch Thusi aan een nieuwe mythologie van zwarte en queer lichamen en identiteiten. Op deze manier opent hij/zij nieuwe kaders om het beeld van een maatschappij die mannelijkheid voornamelijk ziet als sterk, krachtig en mannelijk te verminderen, door de kwetsbaarheid en zachtheid van het mannelijke lichaam te bevestigen en te tonen. Voor Kwanele Thusi is zijn eigen zwarte queer identiteit het uitgangspunt voor al zijn werk.

Met het werk Moving Beyond 2.0 werkte Kwanele Finch Thusi samen met de Nederlandse performer Igor Vrebac. Tijdens zijn residence werd het stuk samengesteld . De beide dansers zijn gefascineerd door menselijk gedrag. Zij willen cliché persoonlijkheden ontleden om de mens op het podium te kunnen zien. Het resultaat van hun samenwerking was te zien op verschillende podia in Rotterdam, Amsterdam, Utrecht .

De Stichting Thami Mnyele onderhoud nauwe banden met bijvoorbeeld ZAM Magazine. Ook worden er door de Stichting kunstenaars aangedragen aan ZAM Magazine die een bijdrage aan hun platform zouden kunnen geven. Er werd dan ook een avond georganiseerd voor de kunstenaar die ZAM magazine had uitgenodigd een illustrator. Uit Zuid Afrika, Sindiso Nyoni die tijdens het Afrovibes festival een tentoonstelling van zijn werk had in de Balie. Network van Thami Mnyele krijgt steeds meer aandacht in Zuid Afrika. Ook Sindiso Nyoni is laat zich inspireren door de politieke posters van Thami Mnyele. Het werd een geslaagde bijeenkomst met veel discussie over de politieke en kunstwereld in Zuid Afrika en in Nederland.

Het tijdschrift WINQ Magazine besteed aandacht aan het werk en de persoon Kwanele Finch;

“Met PINA bouwt Kwanele Finch Thusi aan een nieuwe mythologie van zwarte en queer lichamen en identiteiten. De voorstelling is gebaseerd op verhalen van oude en jonge zwarte mannen en de kracht van expressie, beweging en dans bij het vertellen van hun verhalen. Zo suggereren woorden en de bewegingen van het lichaam dat een zwart mannelijk lichaam sterk en fysiek moet zijn. Kwanele Thusi dekoloniseert dat beeld en laat in zijn solo en duet de kwetsbaarheid en zachtheid van het zwarte mannelijke lichaam en een zwarte identiteit zien.

Kwanele Finch Thusi: “PINA asks for a revision around prehistoric implications that still subjugate the black person as less than, inadequate and to be feared. As black people, our bodies are still seen as exotic exhibitions for freedom.”

Kwanele Finch Thusi vond zijn weg snel in Amsterdam. Elke dag bijeenkomsten met Afrovibes om met verschillende dansers te repeteren en het trainen in de gym op de hoek van de residence was voor Kwanele Finch Thusi heel inspirerend en is zichtbaar geworden in zijn werk Pina en in zijn latere werk. Hij geeft workshops in Zulu dans aan de HKU, workshops met studenten van Codarts en oefen sessies in de recency. Daar wordt ook door de verschillende dansgroepen van Afrovibes wel samen gegeten. Aan dat samen eten hecht de Stichting veel waarde omdat dat op een informele manier veel kennis overdracht plaats vindt.

Finch in workshop

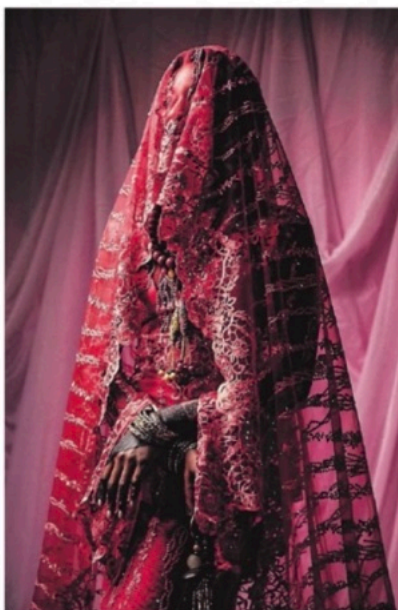
Avond over Thami Mnyele als kunstenaar met gasten uit Zuid Afrika, ZAM magazine , Afrovibes en het bestuur.

De naweeën van Covid voelde eind 2022 nog om ons heen . Kwanele Finch Thusi vertelde: “I've enjoyed being putting this work on stage for the world to see, it is my first time performing on stage after the Covid and its an awesome experience. “ Na zijn verblijf gaat het stuk Pina op wereld tour , aangepast met Nederlands culturele elementen.

Haroon Gunn-Salie, 1989 Kaapstad , Zuid Afrika

Uitgelicht

Sluiers kleuren het lot van de bruiden

Een verhaal brengen waarin Afrikanen zichzelf kunnen laten zien, dat is de missie van de Nigeriaanse fotograaf **Lakin Ogunbanwo**. In zijn serie met gesluierde bruiden merken zijn landgenoten de kritische ondertoon op, die Nederlandse ogen ontgaat.

De Nigeriaanse fotograaf Lakin Ogunbanwo liep al anderhalf jaar met vage beelden van bruiden in zijn hoofd toen hij op de trouwdag van een vriendin voor zich zag hoe hij zijn fotoserie zou gaan maken, met de titel 'E wá wo mi', 'Kom, kijk naar mij'.

Hij werd getroffen door de enorme verwachtingen die de vrouwen worden opgelegd, een fantasiebeeld waaraan ze moeten voldoen, lieft de rest van hun leven. 'De bruid wordt helemaal opgetut, ze moet er prachtig uitzien en dan moet ze langs de menigte gasten paraderen.'

In de cultuur van zijn Yoruba-volk worden kosten noch moeite gespaard voor deze grote dag. Maar ook bij andere volken in Nigeria neemt de bruiloft een centrale plaats in, ongeacht de religieuze achtergrond. De traditie gaat ver terug, vertelt

Ogunbanwo via Zoom vanuit Lagos, waar hij woont. 'In de cultuur van de Ibo wordt een stel vrouwen prachtig aangekleed met kleurige sluiers en moet de bruidegom zijn aanstaande echtgenote gaan zoeken.'

Ogunbanwo (1987) fotografeert in scène gezette situaties, in studio's. Hij kreeg er talrijke onderscheidingen voor, en verblijft straks drie maanden in het Amsterdamse atelier van de Thami Mnye Stichting.

Hij plaatst zich in de rijke traditie van de Afrikaanse studiofotografen van een halve eeuw geleden, zoals de Malinese meesters Keita en Sidibé. Bij hen gaat het om de personen voor de decors, maar bij Ogunbanwo zijn zelfs hun gezichten nauwelijks herkenbaar. Hij lacht: 'Ja, de personen zijn bij mij ook attributen. Ik wil geen individuen laten zien maar ideeën, commentaar geven op elementen van onze cultuur.'

De series ontstaan in zijn hoofd. 'Ik woon

alleen, dus ik kan de hele dag ideeën laten borrelen, er komt een beeld op of een gevoel, soms alleen een kleur. Daarna ga ik wat proberen met attributen om het idee te vangen.' Bij die gedachten is hij uit op een 'verhaal waarin Afrikanen zichzelf laten zien' om zo de 'westerse blik', met een eenzijdig beeld van 'Afrika' te doorbreken. Op sociale media kunnen Nigerianen tegenwoordig hun eigen verhalen vertellen en beelden delen, zegt Ogunbanwo. Hij put uit die rijke bronnen, maar geeft er in zijn werk een eigen draai aan als kunstenaar.

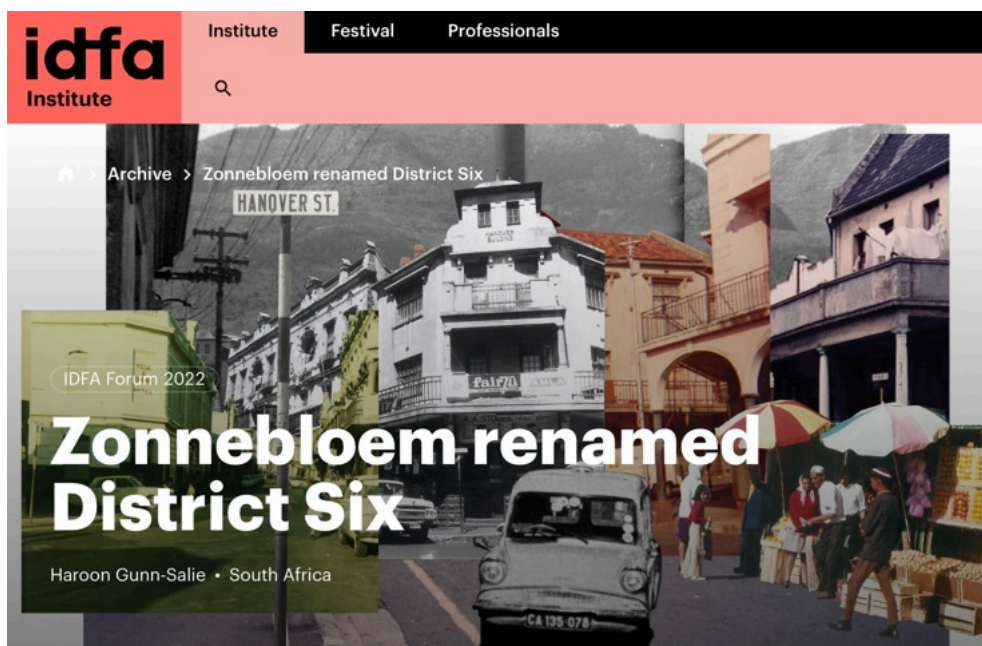
Het publiek in Nederland ziet misschien vooral mooie, kleurrijke foto's, zegt hij, maar Nigerianen zien de kritische ondertoon, de onderwerping van vrouwen in het huwelijk: 'Op een tentoonstelling in Lagos begon mijn buurvrouw te huilen.'

Wim Bossema

Haroon Gunn-Salie Kaapstad, Zuid-Afrika, 1989

Haroon Gunn-Salie (Kaapstad, Zuid-Afrika, 1989) is een kunstenaar en activist die gelooft dat kunst echt de potentie heeft om veranderingen in de samenleving te bewerkstelligen. Gunn-Salie's multidisciplinaire praktijk richt zich op vormen van samenwerking gebaseerd op sociaal geëngageerde dialoog en uitwisseling. Gunn-Salie's werk is opgenomen in belangrijke tentoonstellingen: New Museum Triennial (2018); Frieze Sculpture, Regents Park (2018); South African Pavilion at La Biennale di Venezia (2015); en 19° Festival de Arte Contemporânea Sesc Videobrasil (2015) en solotentoonstellingen zijn onder andere Zeitz MOCAA (2021); Mendes Wood DM, Galpão Videobrasil, Museu de Congonhas (2016); en bij Goodman Gallery (2015). Gunn-Salie voltooide een BA Hons in beeldhouwkunst aan de Michaelis School of Fine Art van de Universiteit van Kaapstad in 2012 en werd bekroond met de SP-Arte / Videobrasil prijs (2016), de FNB Art Prize (2018).

Tijdens zijn verblijf in de Residency in Amsterdam heeft Gunn-Salie deelgenomen aan het IDFA Forum en DOC Lab 2022 met zijn werk 'Zonnebloem renamed District Six'. is een sociaal experiment van de kunstenaar en activist Haroon Gunn-Salie dat de grenzen van Virtual Reality opzoekt. Het project wil een plek herbouwen die inmiddels is verwoest en alleen nog bestaat in de geschiedenis, de herinnering en de identiteit van de voormalige bewoners.

Haroon Gunn-Salie verbleef in 2017 in de Thami Mnyele Foundation Residency ter voorbereiding op zijn deelname aan de tentoonstelling 'Tell Freedom: 15 South African Artists' in Kunsthal KAdE Amersfoort. Tijdens zijn verblijf toen heeft hij nauwe banden met Nederland ontwikkeld waardoor hij heel graag een paar weken in de residence wilde verblijven om die een vervolg te kunnen geven. Voor de Stad Rotterdam werd hij uitgenodigd om na te denken over benamingen van straten die gerelateerd zijn aan het koloniaal verleden van Nederland.

Het bestuur van de Stichting Thami Mnyele werd uitgenodigd een bijeenkomst bij de verzamelaars de familie Drake in Wassenaar, die net een residency zijn begonnen. In december vinden de jaarlijks prince Claus Award plaats en vele ontmoetingen. Hij heeft daar aan deel kunnen nemen via de Stichting Thami Mnyele.

Ontmoeting met Renee Drake, Hannah O'leary van Sothebys London Africa department en de zuid Afrikaanse kunstenaar Gerhard Marx, die verbleef in de Ekhard residency Wassenaar.

Overige activiteiten en presentaties van onze residenten in Nederland :

Sindiso Nyoni, Zam magazine en Thami Mnyele de kunstenaar.

Tijdens het verblijf in de residence van Kwanele Finch Thusi vroeg Bart Luirink van Zam Magazine of het mogelijk was een etentje te organiseren in de residence na aanleiding van het bezoek van Sindiso Nyoni uit Zuid Afrika , die een onderzoek doet naar de anti-apartheids beweging geschiedenis en met name naar Thami Mnyele . Sindiso Nyoni is tekenaar, cartoonist en illustrator. Het bestuur heeft regelmatig contact met

ZAM magazine en stelt kunstenaars voor die aandacht zouden kunnen krijgen van ZAM Magazine. Sindiso Nyoni kreeg een opdracht van ZAM magazine om een werk te maken voor bij het artikel met de titel' Repression and resistance: how a new Generation challenges African autocrats and their international allies" door Evelyn Groenink. Sindiso Nyoni zijn werk was ook te zien bij de Balie Amsterdam gedurende AfroVibes festival. De aandacht voor de persoon Thami Mnyele groeit. Hij was een activistische kunstenaar, wiens werk steeds belangrijker wordt gezien als voorbeeld wordt gebruikt voor pamflet-en afiche makers als Sindiso Nyoni. Er is een hele avond gesproken, tijdens een etentje , met elkaar over activisme en kunst en hoe daar mee om te gaan en wie als voorbeelden te zien. In 2009 heeft de Stichting Thami Mnyele meegewerkt aan een groot overzicht tentoonstelling over Thami Mnyele in Johannesburg. De Nederlandse ambassade droeg de financiële zorg voor de catalogus. Even belangrijke bijdrage voor de kunst deze catalogus wordt steeds belangrijker voor de nieuwe generaties.

Corine Mansan Prix Découverte Jeune Talent Société General 2022 Cote D'Ivoire.

De voorbereidingen voor de komst van de kunstenaar Carine Manson uit de Ivoorkust vonden plaats per zoom. Het was bijzonder samen te werken met de kunstwereld uit de Ivoorkust.

PRESS RELEASE

in partnership with

is pleased to announce the recipient of the

Prix Découverte Jeune Talent SOCIETE GENERALE CI 2022

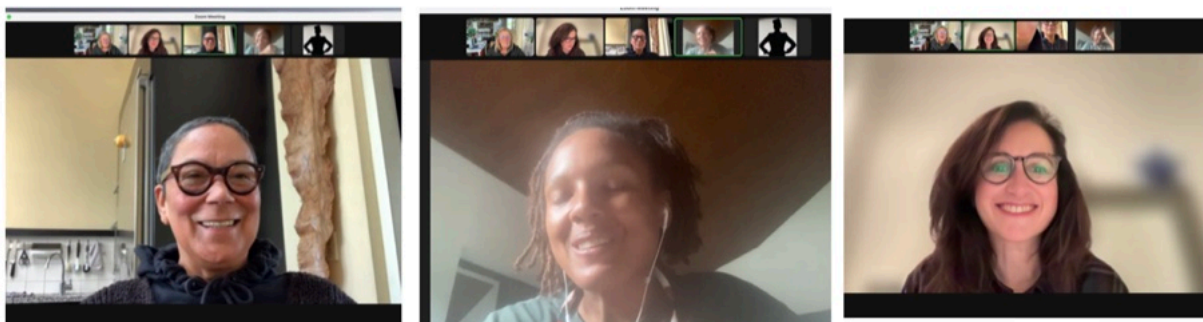
CARINE MANSAN

On the occasion of the exhibition *Memoria: stories of another History* that took place from April 7 to August 22, 2022 at the Musée des Cultures Contemporaines Adama Toungara, the jury of the PRIX DÉCOUVERTE JEUNE TALENT X SOCIETE GENERALE CI 2022, chaired by Mme **Joyce Sagoe** (Société Générale Côte d'Ivoire), in partnership with Mrs. **Pauline Burmann** (Thami Mnyele Foundation), Mrs. **Nathalie Varley Meplon** (MuCAT), and Mr. **Zié Coulibaly** (INSAAC), is proud to announce that the recipient for the award's first edition is **Carine Mansan**.

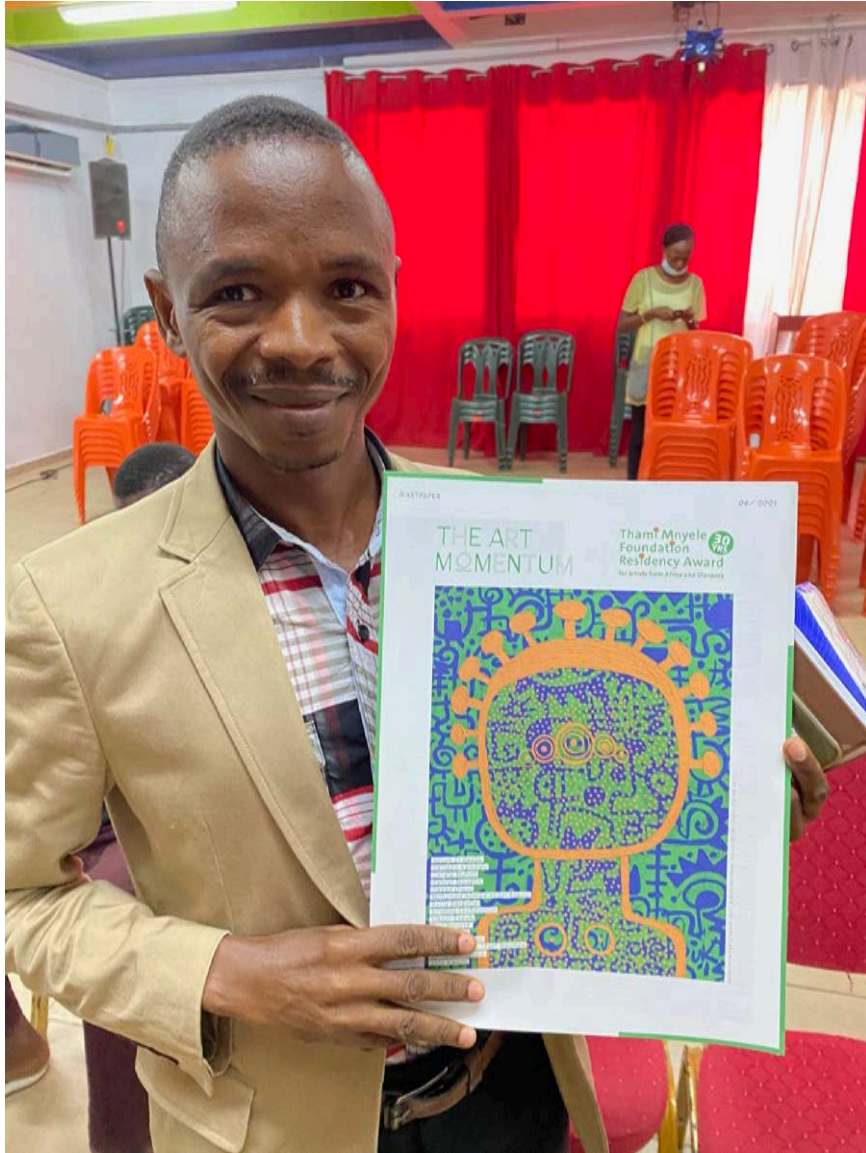
The PRIX DÉCOUVERTE JEUNE TALENT X SOCIETE GENERALE CI 2022 aims to promote young artistic creation in Côte d'Ivoire while supporting the place of women in contemporary art and society, through substantial assistance provided to a young artist at the start of her career.

The laureate, chosen from a selection of 3 artists (on the proposal of the curators of Memoria), will be offered:

- a fellowship offered by Société Générale Côte d'Ivoire.
- a cultural exchange and art residency within the [Thami Mnyele Foundation Residency Award](#), Amsterdam, the Netherlands (April and May 2023)
- an exhibition in 2023 (dates to be defined) at the new Société Générale Foundation in Bassam

Linnemore Nefdt, Carine Mansan en Celine Seror van Art Momentum.

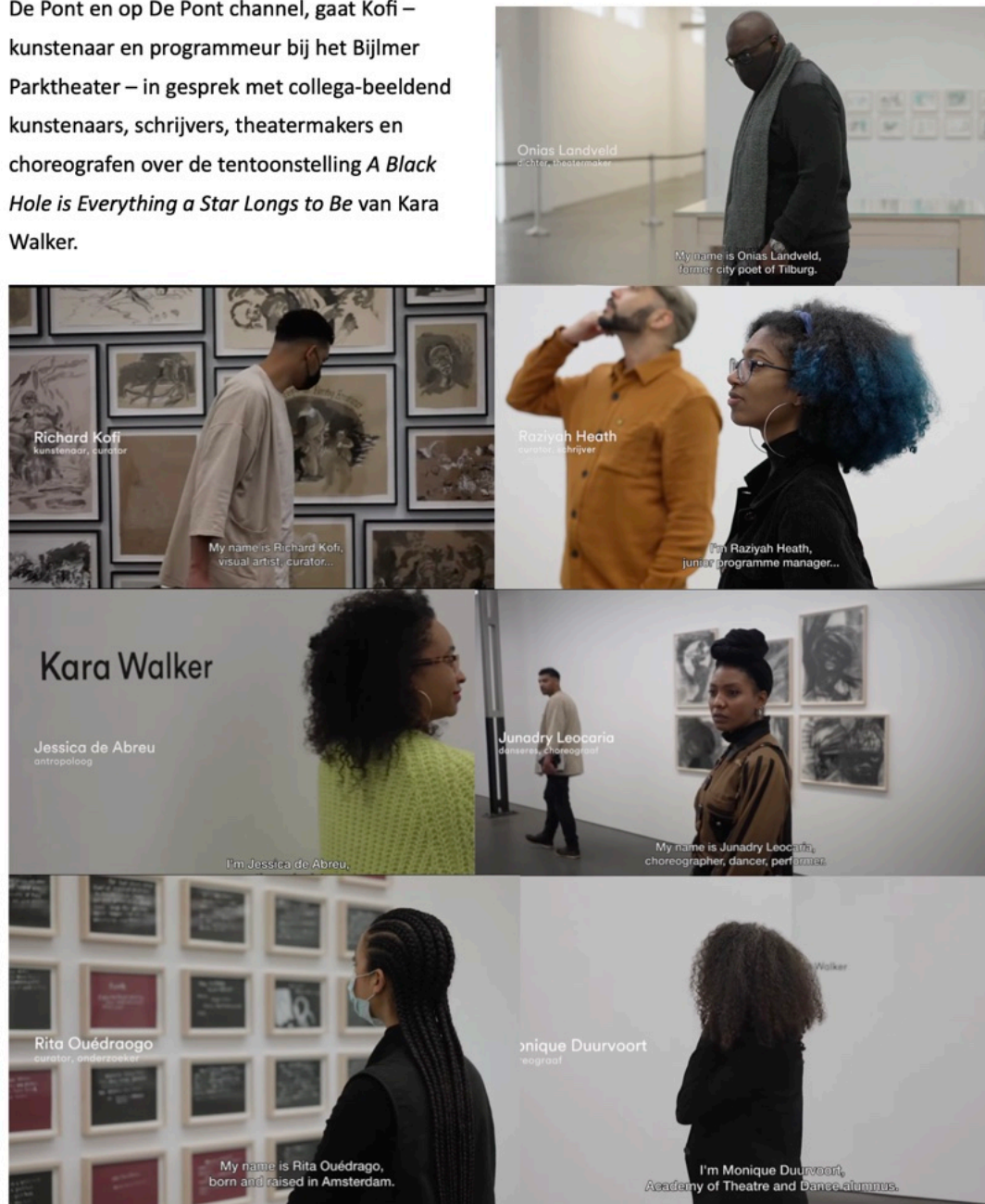
Dr Emile Gueu

Tijdens de organisatie van de Prix Découverte Jeune Talent Société General 2022 Cote D'Ivoire, onder leiding van Celine Seror, heeft de Stichting de mogelijkheid geschapen en aangegrepen om de publicatie over ons 30 jarig bestaan te laten vertalen in het frans , door de kunstacademie studenten die studeren aan INSAAC Abidjan. Dr Emile GUEU English, Language Teacher, Lecturer in Heritage and Museum Studies INSAAC, Abidjan (Côte d'Ivoire) werkt aan de kunstacademie van Abidjan en verzocht ons hierom. Hij vroeg om voorbeelden van teksten van Afrikaanse kunstenaars om als les materiaal te gebruiken. Onze publicatie blijkt daar goed aan te voldoen , deze is in het engels up to date met kunstenaars vanuit het hele continent Afrika. We verwachten in de toekomst de franse vertaling te ontvangen.

<http://channel.depont.nl/2022-video-kara-walker-met-richard-kofi/>

De Pont presenteert met trots *Through the Black Hole*, een film van Jeanne van der Horst en Richard Kofi.

In deze bijzondere film, te zien op de website van De Pont en op De Pont channel, gaat Kofi – kunstenaar en programmeur bij het Bijlmer Parktheater – in gesprek met collega-beeldend kunstenaars, schrijvers, theatermakers en choreografen over de tentoonstelling *A Black Hole is Everything a Star Longs to Be* van Kara Walker.

Martijn van Nieuwenhuijzen kenden elkaar, maar hebben elkaar langdurig gesproken op uitnodiging van het bestuur, van de Stichting Thami Mnyele voor een rustig een op een ontmoeting. In alle rust is er tijdens Richards zijn residence in 2021 ingegaan op de geschiedenis van kolonisatie, diversiteit en inclusie.

Wat resulteerde in een uitnodiging voor Richard Kofi van de Pont , om een film te maken over de Kara Walker tentoonstelling in de Pont. Hiermee zijn wij als residence , als plaats voor makers , onderzoek als het ware zichtbaar voor een groter publiek. Dat publiek wat pas later , na een verblijf van een kunstenaar zichtbaar wordt.

Deelname aan de Amsterdam Art Week; 'New Harvest ', Eye Museum.

Als onderdeel van de Amsterdam Art Week vertoonde het Eye Museum werk van deelnemende instellingen onder de noemer 'New Harvest; een selectie van de meest interessante inzendingen van deelnemers van AAW op het grote scherm". Wij hebben onze alumni , die video werk maken gevraagd te reageren op de oproep van het Eye museum.

Een van de werken die het Eye selecteerde was werk van alumni Thania Petersen uit Zuid Afrika, die in 2019 in de residence verbleef . Tijdens de presentatie is het idee ontstaan om in de toekomst een Stichting Thami Mnyele alumni werk te tonen .

Thania Petersen, KASSARAM (202, 12'10") via de Thami Mnyele Foundation

"KASSARAM is an analysis of the strategies used in creating and perpetuating cultural divides among people of colour through art, from colonialism to our present day. Drawing from characters depicted in colonial

paintings, Petersen creates a theatre of ridiculous stereotypes establishes over time, with the deteriorates in to mayhem and chaos.”. Petersen sluit hierbij nauw aan bij de discussies over koloniaal verleden, inclusie en presentatie van het verleden in het nu.

Richard Kofi

Het bestuur nodigde Richard Kofi uit om ook tijdens onze deelname aan de Amsterdam Art week zijn werk te presenteren in de residence.

Kofi vertelde over zijn visie op cultureel erfgoed. Hij ziet cultureel erfgoed als een verzameling lichamen met geesten en persoonlijkheden. Ze zijn getuigen van geweld en veerkracht, wachtend om hun waarheden te spreken over onze verstrengelde geschiedenissen. De film die hij tijdens de residence heeft gemaakt heeft in Italië een prijs gewonnen en zijn interview in de residence afgenomen is uitgezonden op NPO.

Photo credit: Denise van Gerven

Left to Right: Raul Balai, Richard Kofi and Annemarie de wildt

Tijdens zijn residence heeft werd het mogelijk voor Kofi om in contact te komen met openbare kunst in de ruimte. In 2022 vervaardigde hij in new west Amsterdam een muurschildering.

Proefschrift

Voorzitter van de Stichting , Pauline Burmann, werkt onder andere in Scotland en is uitgenodigd een PHD by Public Output , te schrijven voor de Robert Gordon University Aberdeen over residencies onder andere over de Stichting Thami Mnyele . Het bestuur van de Stichting Thami Mnyele ziet in dit een bijzondere waardering voor alle werkzaamheden door de Stichting en die op deze wijze een internationaal publiek bereiken en zichtbaar worden voor de academische wereld.

Moshekwa Langa 'Omweg" tentoonstelling KM21 Den Haag.3-9-2022/4-12-2022

Moshekwa Langa is woonachtig in Nederland en presenteert zijn werken internationaal op vele biënnales en musea. Dit is was eerste solo tentoonstelling in Nederland.

“Met trots presenteert KM21 de eerste grote solotentoonstelling in Nederland van kunstenaar Moshekwa Langa (Zuid-Afrika, 1975). Langa maakt tekeningen, collages, foto's, schilderijen, video's en installaties. Zijn persoonlijke geschiedenis loopt hier als een rode draad doorheen. Opgegroeid in Zuid-Afrika ten tijde van de apartheid - het systeem van rassenscheiding tussen 1948 en 1990 - staan thema's als ontheemding, verplaatsing en identiteit centraal in Langa's poëtische werk. Dit vertaalt zich naar verschillende werken geïnspireerd op landkaarten en plattegronden, soms organisch en abstract, soms doorvlochten met taal. De directheid of tastbaarheid van het materiaal is altijd een belangrijke factor. Voor zijn werk keert Langa geregeld terug naar zijn geboorteplaats Bakenberg in de provincie Limpopo, dat tijdens de apartheid niet was opgenomen op officiële landkaarten. Bakenberg vormt onder meer het decor voor *Where do I begin*,

een videowerk uit 2001 dat de tentoonstelling in KM21 inluit. Naast deze iconische video toont Langa nieuw werk dat hij speciaal voor de tentoonstelling maakte, waaronder een serie grootschalige werken met natuurlijke houtskool op papier.”

Werken die zijn gemaakt tijdens de residence in 2014 werden zo zichtbaar voor een grote publiek. Er verscheen een artikel in de NRC

<https://www.nrc.nl/nieuws/2022/09/21/in-de-kunst-van-moshekwa-langa-vind-je-elementen-van-een-plaats-delict-a4142689>.

Sharelly Emanuelson; Sharelly Emanuelson heeft tijdens haar verblijf in de residence een tentoonstelling kunnen voorbereiden voor het Schiedam Museum en vele curatoren ontmoet in de residence. Afkomstig uit Curaçao , goed bekend met Nederland , heeft het verblijf in de residence bijgedragen aan haar bekendheid in Nederland. In 2022 hebben wij op uitnodiging van het Rijksmuseum , Sharelly Emanuelson voorgedragen voor een tentoonstelling.

2022 | INTERVIEW volkskrant PABLO CABENDA with Sharelly Emanuelson and Sasha Dees

In 2022 hebben wij op uitnodiging van het Rijksmuseum , Sharelly Emanuelson voorgedragen voor een tentoonstelling. In opdracht van het Rijksmuseum fotografeert Sharelly Emanuelson duurzaamheid binnen Nederland en de zes Nederlands-Caribische eilanden. In de tentoonstelling *Behouden/Tene/Sustain* onderzoekt Emanuelson de balans tussen mens en zijn omgeving in het licht van de klimaatverandering en de impact van ons dagelijks handelen. Van de afval verwerkingsindustrie tot een kleine menselijke handeling zoals het creatief hergebruik van petflessen.

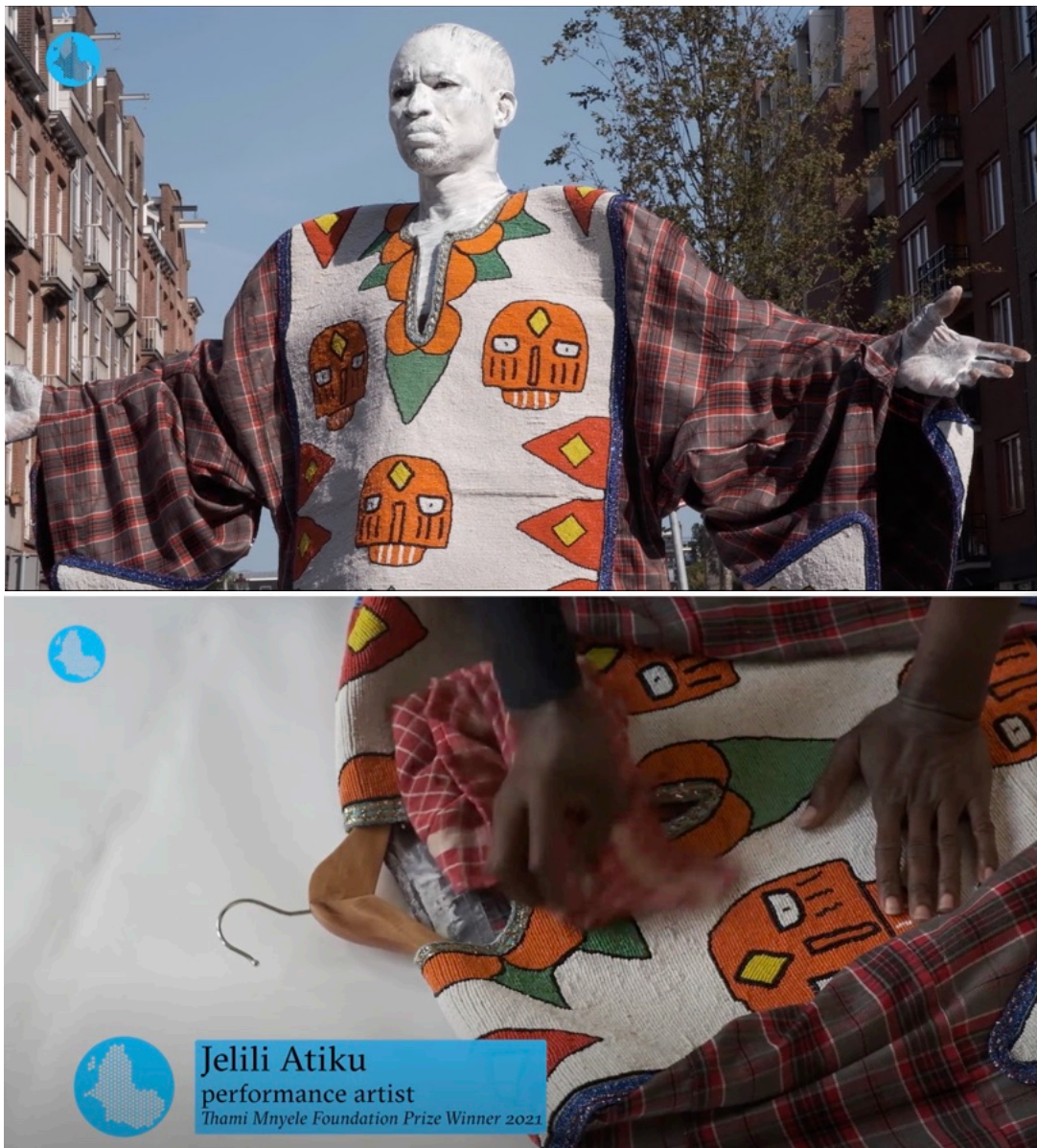

In 2024 krijgt Sharelly Emanuelson een solo tentoonstelling bij de CBK Zuidoost. Het werk dat ze in de residence van de Stichting heeft gemaakt 'Teduki Nobo 'en dat tijdens onze tentoonstelling '30 jaar Thami Mnyele Foundation,'crossing cultures in 2021 elke week voortdurend besprekeld werd en zo veranderde van kleur, zal daar getoond worden. Het publiek zal hierdoor op de hoogte komen van de residence van de Stichting.

Jelili Atiku, "Portret of a Performance " Juul van der Laan;

Tijdens de performance in 2021 , vanuit Bellamystraat naar de Dam en weer terug, is Atiku gefilmd door Juul van der Laan . Er is een interview afgenomen in de residence . Deze film is later vertoond in Nigeria .

De film is tot stand gekomen in samenwerking met ZAM magazine en Afrovibes .

Maia Machen , beeldroman Thami Mnye

Zeer verheugd zijn wij over het feit dat Maia Machen, beeldend kunstenaar uit Amsterdam met een Canadese en Zuid Afrikaanse achtergrond is gevorderd met het vervaardigen van een beeldroman over het

leven van Thami Mnye en een familie lid van haar. De Stichting heeft het netwerk voor haar opengesteld en met grote regelmaat is er contact over haar werk. In 2021 ontvingen wij een button als dank voor onze inhoudelijke bijdrage. Wij hebben Maia Machen doorgestuurd naar derden en het voor haar onbekende ZAM magazine platform, die haar in 2022 ook zijn gaan ondersteunen. Machen gaat verhuizen naar Brussel om daar aan een speciale opleiding voor grafiek novels haar beeldroman af te maken. Deze projecten duren lang en gaan niet zo snel. Wij blijven Machen begeleiden in haar bijzondere proces.

ZAM Reporter

Arts

28.01.22, 19h00 Studio ZAM | #ImagineMandela – Drawing the change | In Conversation with Maia Matches

26 January 2022

“On Friday 28 January, 2022, ZAM editor-in-chief Bart Luirink will be in conversation with Fem Comic Artist and activist Maia Matches about her new book-in-the-making on two South African artists: Thami Mnyele and her grandfather Bill Hart.

They will discuss subjects around artists in resistance during Apartheid. Maia will also share some of her personal ideals in creating the new work.

Out of the wilderness of Maia Matches! Her bat an eyelid when rebel moving to the lowlands in comic artist has earned underground comic scene is undeniably evident in her

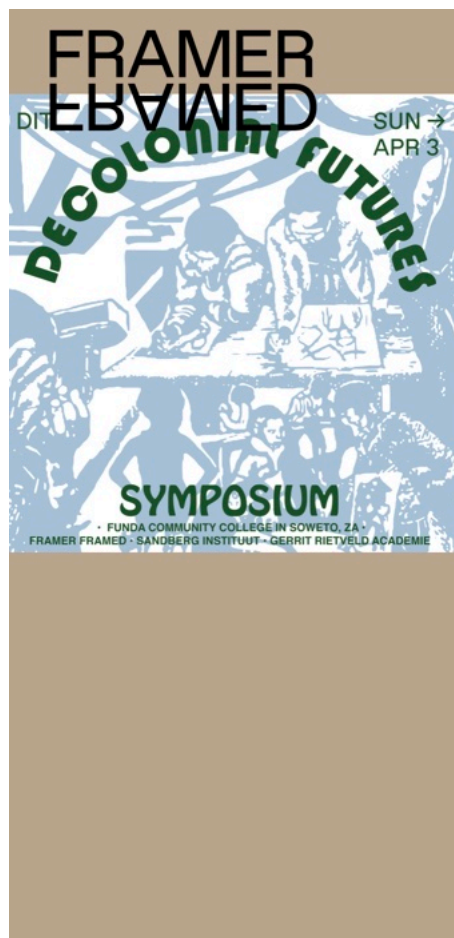

East York Toronto comes immigrant parents didn't Matches announced 1999. Since then, the her due as a pioneer of the in the Netherlands, which title as City Illustrator of

Amsterdam 2019. Drawing for the city opened doors to new realms of political satire in graphic journalism for Matches. FAQ: where will her work go from here? This is our first ever broadcast live from the ZAM office in Amsterdam!Join us in this unique (and somewhat experimental) moment and get in the mood for our #ImagineMandela-Live! event on 6 February 2022.”

Simangaliso Sibiya

Verbleef in 2017 in de residence om in het Rijksmuseum bij de tentoonstelling over Zuid Afrika zijn een nieuw werk te maken, dat later door het Rijksmuseum is aangekocht. Als lid van de Decolonial Futures Winterschool nam hij deel aan het Symposium 'Decolonial Futures' vanuit Soweto. Funda art Centre.

NL 🔍 ☰

3 Apr 2022
10:00 - 17:00

Symposium: Decolonial Futures

Join us on 3rd April for the symposium of Decolonial Futures Winter School! The hybrid symposium will take place simultaneously in Amsterdam at Framer Framed and in Soweto at the 'June 16 Interpretation Centre' with performances, poetry interventions, lectures and a film screening that help us think through decoloniality in the context of art and education.

The symposium will feature keynote lectures from activist, author and public writer, Françoise Verges and political activist, educator and organiser Zama Mthunzi and finish with a celebratory dinner together.

Option Dzikamai Nyahunzvi

De Zimbabwaanse kunstenaar Option, die in 2018 in de residence werkte hebben wij destijds in contact gebracht met gallery Sanaa in utrecht. Zijn werken, ook die hij in de residence heeft gemaakt, werden getoond op de BIG ART en in het Tropenmuseum bij de tentoonstelling 'Healing'.

Lewatleng (2021). Neo Matloa. Collage, houtskool, vloeibare houtskool, inkt en olieëstick op doek, 200 x 400 cm.

FOTO JONATHAN DE WAART

INTERVIEW **NEO MATLOGA** SCHILDER

Verscheurde gezichten van Neo Matloa

De Zuid-Afrikaanse schilder Neo Matloa won de tiende ABN AMRO Kunstprijs. Zijn werk is nu te zien in Hermitage Amsterdam.

Door onze medewerker **Dominique van Varseveld**

Driedimensionaal en toch plat: zo zou je het werk van de Zuid-Afrikaanse kunstenaar Neo Matloa (Mamaila, 1993) kunnen omschrijven. Laag voor laag werkt hij aan zijn schilderijcollages, waarbij de laagtheid letterlijk en figuurlijk een thema is. Op portretten is een mozaiek van verscheurde foto's te zien met lichaamsdelen van mensen van kleur.

„Ik moet wel over een goddelijke gave beschikken”, lacht Matloa als het gaat over de waardering die hij in eigen land en in Nederland krijgt. In Zuid-Afrika lopen momenteel twee tentoonstellingen met zijn werk, hier kreeg hij vorige maand de ABN AMRO Kunstprijs. In 2018 won hij ook al de Koninklijke Prijs voor de Vrije Schilderkunst.

De toekenning van de ABN AMRO Kunstprijs, ter waarde van 10.000 euro en de aankoop van werken door de bank, is de reden dat in Hermitage Amsterdam onlangs de expositie *along came your eyes* opende. Zeven imponerende nieuwe doeken hangen er in zwarte en grijze tinten. Matloa liet zich inspireren door scènes uit zijn jeugd. Hij plaatst zijn collages in een intieme of vriendschappelijke sfeer; thuis voor de spiegel, in een café tijdens een kaartspel of op een gedeeld strandkleedje met flesjes Fanta. De omgeving is aangezet met olieëverf, krijt, inkt en houtskool. Matloa is een „compositorisch natuurtaent”, staat in het juryrapport van de kunstprijs. De gelaagdheid van zijn werk wordt gewaardeerd: „Zo kun je onder de vrolijke scènes ook vragen lezen over apartheid, racisme en identiteit.”

Portret Neo Matloa, februari 2021.

JONATHAN DE WAART

Matloa is een jaar voor de afschaffing van de apartheid geboren. In de begeleidende film van ABN AMRO bij de expositie vertelt hij dat de behoefte om zichzelf niet alleen binnen een politieke context maar ook in huiselijke setting gerepresenteerd te zien, een van de drijvende krachten achter zijn werk is. Zijn collage-portretten waren onder andere te zien in het Stedelijk Museum en het Fries Museum.

Ondertonen

Na de opening van de nieuwe expositie in de Amsterdamse Hermitage beantwoordt Matloa vragen, maar wegens een positieve coronatest wel via beeldscherm.

Hij vindt de terugkerende vraag of hij een politiek statement wil neerzetten met zijn werk als Zuid-Afrikaan vermoeiend, zegt hij. „Het zou zonde zijn om de politiek als uitgangspunt te nemen, het komt niet overeen met de energie die ik naar buiten wil brengen. Ik voer mijn werk uit als kunstenaar en wil als onderdeel worden gezien van de geschiedenis van het schilderen, als collage-artist, of choreograaf en schilder. Hoewel ik weet dat mijn werk politieke ondertonen heeft, voel ik dit als een te beperkend uitgangspunt.”

Hij baseert zijn onderzoek op de ervaringen die hij heeft opgedaan, thuis in Zuid-Afrika of op andere plekken in de wereld. „Die golf van menselijkheid meenemen is een veel interessanter aspect van het leven. Uiteindelijk wil ik dat mijn werk verlichtend is. Maar ik begrijp dat er een tegenstrijdigheid in zit. Want los van de invalshoek die je kiest, maak je natuurlijk al een politiek statement door te zeggen dat je niet politiek wil zijn.”

De lading in zijn werk ziet hij zelf terug in zijn werkproces. „Daar vertel ik wel graag over. Er zit veel emotie en geweldad-

igheid in het werkproces. Het is net als de politiek niet netjes. Ik heb lades met afbeeldingen van verschillende lichaamsdelen in mijn studio, verzameld uit tijdschriften, kranten en familie-albums. Ik verscheur gezichten, mix lijn en sla het doek in elkaar. Het werk vindt zijn vorm voordat ik me realiseer wat de thema's zijn. Ik word altijd verrast door wat ontstaat.”

Voor de ABN AMRO-expositie merkte hij dat het vooral de ogen waren in het werk die onderscheidend waren. „Alsof ze mij aankeken. En tijdens het schilderen zag ik dat er veel vloeibaarheid leek te zitten in de materialen die ik met elkaar probeerde te verweven. Daardoor heb ik de doeken als groep in *along came your eyes* bij elkaar kunnen brengen.”

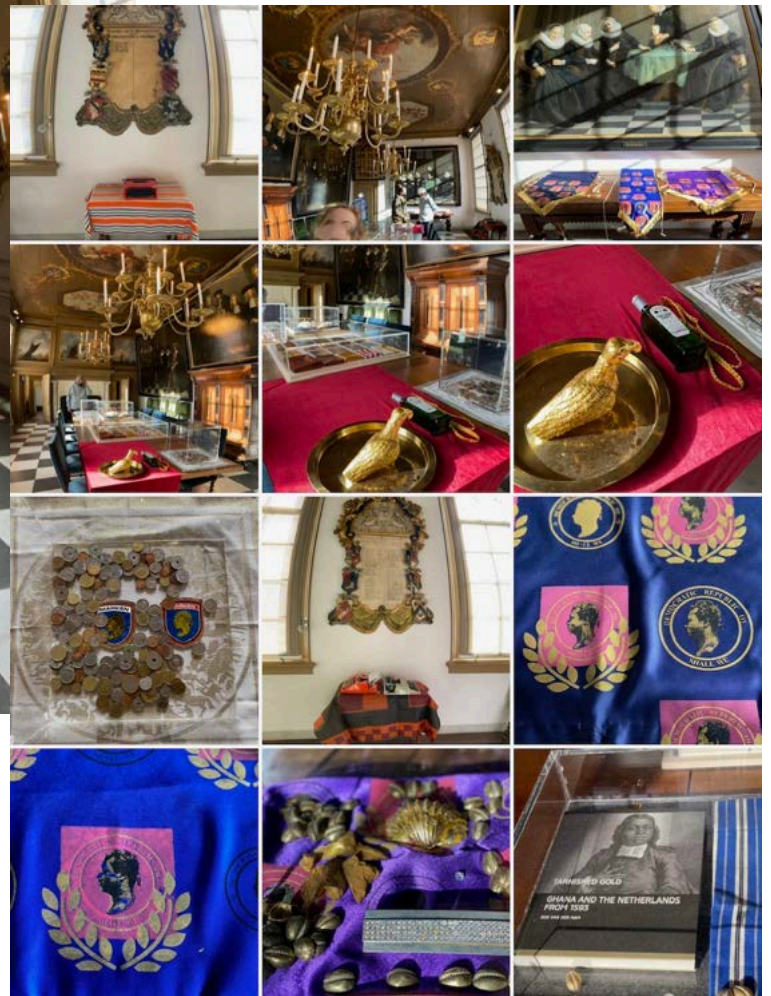
Voor de expositie in Hermitage Amsterdam beeldde hij zijn collages in binnenruimtes af. In zijn nieuwe werk brengt hij zijn personages ook naar buiten. Dat was geen reactie op de lockdowns, maar op hoe hij er zelf bij zat in Nederland, waar hij woont sinds 2016. „In het begin vond ik thuis een heel veilige plaats, mijn werk richtte zich op binnenruimtes. Maar na een paar jaar in Amsterdam wonen merkte ik dat ik naar buiten moest treden om mijn kennissenkring uit te breiden. Dat persoonlijke kwam mee in de studio, het werd een manier om de buitenlucht op te zoeken binnen mijn werk. Als kunstenaar moest ik dat aangaan, kijken wat eruit voortkwam.”

Volgens Matloa eisten de personages in zijn schilderijen een plek op buiten de deur. „Ze verdienden het om te bestaan in de wereld die normaal wordt genoemd.”

Neo Matloa, te zien t/m 22 oktober in de Hermitage Amsterdam.

Bernard Akoi Jackson

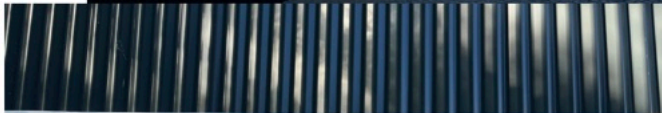
Bernard Akoi was een van de kunstenaars die werk heeft gemaakt om de Gouden Koets tentoonstelling heen in het Amsterdam Museum in samenwerking met de Stichting Thami Mnyele. Er werd een performance volbracht en een regenten kamer van het museum ingericht. De video over Bernard Akoi Jackson werd daar ook getoond. De laatste was to in 2022 zichtbaar voor publiek.

Daarbij heeft het Amsterdam Museum zijn performance afgebeeld op de wanden om het Dam Monument heen, dat werd gerestaureerd, waar de geschiedenis van de Dam werd uitgebeeld.

Lard Buurman, Performance van Bernard Akoi-Jackson in het kader van de Gouden Koets tentoonstelling, 2021 - Amsterdam Museum | Lard Buurman, Performance by Bernard Akoi-Jackson as part of the exhibition The Golden Coach, 2021 - Amsterdam Museum

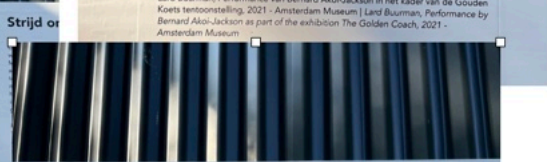

Koninklijk Huwelijk | 2002

De Dam is ook het podium voor koninklijke plechtigheden, zoals inhuldigingen en huwelijksvoltrekkingen. Op 2 februari 2002 staat de Dam vol met oranje geklede mensen vanwege de bruiloft van kroonprins Willem-Alexander en Máxima Zorreguieta. De kerkelijke inzegening is in de Nieuwe Kerk. Na de rittoer in de Gouden Koets, wordt er een protest verbommetje, volgt de balkonscène met kus.

Royal wedding | 2002

The Dam also serves as the stage for royal ceremonies such as inaugurations and weddings. On February 2 2002, Dam Square is filled with orange-clad crowds celebrating the wedding of crown prince Willem-Alexander and Máxima Zorreguieta. The ecclesiastical ceremony takes place in the Nieuwe Kerk. Following their tour in the Golden Coach, a protest is committed, followed by the balcony scene and kiss.

Koninklijk Huwelijk | 2002

De Dam is ook het podium voor koninklijke plechtigheden zoals inhuldigingen en huwelijksvoltrekkingen. Op 2 februari 2002 staat de Dam vol met oranje geklede mensen vanwege de bruiloft van kroonprins Willem-Alexander en Máxima Zorreguieta. De kerkelijke inzegening is in de Nieuwe Kerk. Na de rittoer in de Gouden Koets, wordt er een protest verbommetje, volgt de balkonscène met kus.

In 2021 loopt de Ghanaese kunstenaar Bernard Akoi-Jackson tijdens een performance de route van de Gouden Koets, als commentaar op deze koninklijke rituelen en het koloniaal verleden.

Royal wedding | 2002

The Dam also serves as the stage for royal ceremonies such as inaugurations and weddings. On February 2 2002, Dam Square is filled with orange-clad crowds celebrating the wedding of crown prince Willem-Alexander and Máxima Zorreguieta. The ecclesiastical ceremony takes place in the Nieuwe Kerk. Following their tour in the Golden Coach, during which a protester throws a paint bomb, they make their appearance on the palace balcony and kiss.

In 2021 the Ghanaian artist Bernard Akoi-Jackson walks the route followed by the Golden Coach. The performance is a commentary on these royal rituals and the nation's colonial past.

Thami Mnyeale was een zwarte activistische kunstenaar. Hij gebruikte als lid van MEDU groep , kunst als wapen tegen de apartheid strijd in Zuid Afrika. Op dit moment is hij voor kunstenaars een voorbeeld. Het 'activisme' wordt uitvoerig besproken binnen de kunstwereld. De belangstelling voor zijn werk en zijn leven zijn de laatste jaren gegroeid ook in Nederland. Met de huidige wereld politiek wordt er , door politici , ngo's en andere organisaties die wereld wijd werken, naar oplossingen gezocht om contact te blijven houden . Velen vinden dat de kunst daar een grote rol in kan spelen of hebben gespeeld.

“To create is, first and foremost , to create time”, een quote van de gerenommeerde filosoof Achille Mbembe is waar de Stichting Thami Mnyeale inspiratie vandaan haalt voor haar werkwijze.

Dat de stad Amsterdam een kleine stichting al die jaren ondersteunt sluit zo mooi aan bij deze gedachte en we zijn het AFK dan ook zeer erkentelijk voor deze visie.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Pauline Burmann', with a vertical line at the end.

Pauline Burmann, chairperson Thami Mnyeale Foundation

